... hele kirkens ugeavis

Udfordringen

Søndag den 24. maj 2026 * Uge 22 * * Årgang 54

"Men de, der søger hjælp hos Herren,
får ny styrke, som ørnen får
nye svingfjer"
(Es. 40,31)

Læs en personlig reportage: Et livsforvandlende møde med forfulgte kristne

Side 16-17

Mission og næstekærlighed gennem uddeling af overskudsmad i garagen

Side 22-23

Fanny Crosby - den blinde digter - skrev tusinder af digte og sange om livets lys

Side 3

Københavns Frikirke har solgt deres ikoniske bygning på Frederiksberg

Side 5

Esben Thusgård er valgt som ny biskop over Aarhus Stift og skal bispevies 31. maj

"Når nogen overhovedet tænker, om man tør sætte børn i verden, fordi usikkerheden er for stor, skal vi tale håbet og modet frem. Den kristne forkyndelse har vi om noget brug for," siger han.

Side 12-13

Foto: Sophie Dreijer

Populære bøger fra danske forfattere

'Samtale med Gud' er en andagtsbog med Gert Grubes bønner til Gud.

"...mange gange kan vi føle, at en enkelt mands bøn er utilstrækkelig. Det er denne skepsis, jeg vil til livs..." skriver forfatteren i forordet.

Brug bogen i din andagtstid som inspiration til din egen samtale med Gud.

Du er elsket

Andagtsbog for teenagere af Line Nielsen.

"Bogen formidler evangeliets kerne på en måde, der er relevant, omsorgsfuld og håbefuld, og så minder den vores unge om det vigtigste af alt: Du ER elsket!"

Adventistnyt

Hosianna.dk

Slut med brandslukning - goddag til fordybelse!

Bøgehaven søger 2 pædagoger

BØGBALLE FRISKOLE & BØGEHAVEN

Se mere på bogehaven.dk/ledige-stillinger

Ny leder på Randers Friskole og Børnehus

Troels Bøgh Nielsen er ansat som skoleleder på Randers Friskole fra 13. Maj 2026.

Troels Bøgh Nielsen
Foto: Facebook

Troels Bøgh Nielsen har været en del af ledelsen og hverdagen på skolen i seks år, både som afdelingsleder, i udskoling, inklusion og projekter. Senere også for mellemtrinnet og teknisk personale. Han har været viceskoleleder i et år og senest konstitueret skoleleder. Før han kom til skolen, var han ansat ved Randers Ungdomsskole i ti år.

Valget faldt på Troels, dels på grund af hans faglige kvaliteter, men også på utallige opfordringer fra forældre og personale. Ansættelsesudvalget mente, at han var det helt rette match til at videreføre den kultur og retning, der er sat for Randers Friskole & Børnehus.

Troels ser frem til opgaven som skoleleder: "Jeg nyder at være en del af ledelsen på Randers Friskole & Børnehus og samtidig være en del af en arbejdsplads med så fantastiske kollegaer, børn og unge. Det har gjort det nemt at sige ja til opgaven," siger han i pressemeddelelsen fra skolen.

Troels B. Nielsen overtager stillingen efter Jens-Henrik Kirk.

Eilis

Bornholmsk frikirke fejrer fødselsdag

Levende Kirke Bornholm, der blev stiftet Grundlovsdag i 2020, vil fejre sin 6-års fødselsdag med festgudstjeneste, kagemand og fællesspisning om eftermiddagen den 30. maj.

Om kirkens start fortæller menigheden, at man i starten samledes hjemme hos pastorparret Vera og Morten Dahl. Pladsen blev dog hurtigt for trang, og derfor besluttede kirken at leje sig ind på rådhuset - Hasle Kultur- og Medborgerhus. To år senere fik kirken mulighed for at leje sig in hos KFUM&K i Rønne. Her mødtes flere til gudstjenesterne, og i juli 2024 holdt man en profetkonference, hvor profeten David Hudson medvirkede. Han profeterede, at i takt med at kirken voksede, ville man hurtigt få brug for et permanent lokale i Rønne centrum.

Kirken fandt derefter sit nye lokale i Østergade 21 st., hvor menigheden har holdt til siden.

Levende Kirke Bornholm er en del af det apostolske fællesskab Equip Nations Danmark. I frikirken har man fra starten haft en særlig vision om at hjælpe mennesker med knuste hjerter, afhængighed og psykisk sårbarhed ind i et nyt liv med Jesus som Herre.

På frikirkens ønskeliste står kun en ting, nemlig "penge til et kamera, som kan optage taler fra gudstjenesterne".

Bodil

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Brevkasseredaktører: Anne Manning-Pedersen og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:

Ugens profil: René Brocelius Ottesen

Ny formand for Alpha Danmark

Alpha Danmark vil styrke samtalen om tro og værdier, så det også udfordrer den meningsløshed, mange unge oplever.

René Brocelius Ottesen er administrationschef i Bredballe Kirke i Vejle. Her ses han sammen med menighedsrådsformand Karen Klint. Privatfoto

René Brocelius Ottesen er netop tiltrådt som ny formand for Alpha Danmark. Han understreger, at vi har pligt til at tale om værdier og tro for at imødekomme den meningsløshed, som mange unge oplever.

Flere politikere har talt om vigtigheden af en værdimæssig oprustning uden at give et konkret bud på, hvordan denne oprustning skal foregå, fortæller René Ottesen.

"Alpha Danmark har mere end 30 års erfaring i at skabe værdibaserede dialogrum, der tør sætte tro og kristendom på dagsordenen. I Danmark har vi tradition for, at det er den samtale, der kan udfordre meningsløsheden."

Styrker unge-arbejdet

Alpha Danmark har derfor i samarbejde med de øvrige skandinaviske lande og Holy Trinity-kirken i det vestlige London taget initiativ til en målrettet indsats for at skabe trygge og respektfulde rum, hvor man kan tale om troen.

Gitte Møller, som er landsleder for Alpha Danmark, fortæller, at man netop har ansat Simon Lionel Nielsen, som bliver tilknyttet Alpha Youth.

"Det er en glæde for os at kunne satse så stort for at målrette indsatsen mod vores unge, som oplever sig mere udfordrede end nogensinde," fortæller Gitte Møller.

Formandens vej til Alpha

Udfordringen har bedt René Ottesen fortælle lidt om sig selv og sin vej til Alpha-arbejdet.

"Jeg var med helt fra begyndelsen, da Alpha kom til Danmark i 1990'erne. På det tidspunkt var jeg præst i Kulturcentret Drejervej, hvor vi begyndte at afholde Alpha-kurser. Jeg husker det som en særlig periode – blandt andet havde vi to sideløbende kurser med op mod 100 deltagere.

Kurserne opstod i en tid, hvor blandt andre Charles Ndifon var et kendt navn i Danmark, og interessen for tro og åndelighed voksede. Ret hurtigt blev Alpha en naturlig del af vores hverdag i kirken. Vi oplevede, hvordan tilbuddet ramte noget centralt hos mange danskere, som var – og fortsat er – søgende i forhold til liv, mening og kristen tro."

Hvad er din vision for arbejdet som formand?

"Min vision som formand for Alpha Danmark er at videreføre og styrke den positive udvikling, som arbejdet har været igennem de senere år. Vi står i dag i en situation, hvor mange danskere i stigende grad søger mod det åndelige og stiller spørgsmål til den kulturarv, som vores samfund bygger på – ikke mindst den bibelske arv. Her er Alpha et stærkt redskab til at skabe en åben og ærlig dialog om tro.

Samtidig er det afgørende, at vi har et særligt fokus på den unge generation. Der er et stort behov for, at unge får rum til at stille spørgsmål om tro, værdier og livssyn. Her er Alpha et enestående redskab. En vigtig del af min vision er derfor at styrke arbejdet blandt unge og sikre, at vi møder dem på en relevant og engagerende måde.

Og så drømmer jeg virkelig om, at Alpha bliver brugt i vide dele af det kirkelige Danmark. Det er et fremragende redskab, som har en stor rummelighed – også teologisk.

Hvordan vil du inspirere kirkerne til at være en tydelig stemme for mennesker i alle aldre?

"Der findes ikke én model, der passer til alle kirker. Hver menighed har sin egen kontekst og tilgang til det lokale miljø. Men inspirationen må tage sit udgangspunkt i os selv som kirkefolk. Det handler ikke kun om, hvad der sker inde i kirkerummet – men i høj grad om, hvad der sker, når vi går ud igen. Vi er kaldet til at være levende vidner om det, vi har hørt og taget til os.

Alpha har gennem mange år opbygget en erfaring og et fundament, som kirkerne kan trække på. Det er et tilgængeligt redskab, som både kan tilpasses lokalt og skabe ny inspiration. Samtidig minder det os om kirkens grundlæggende kald: At leve i næstekærlighed og tage missionsbefalingen alvorligt.

Hvordan kan kirkerne bedst tage imod og oplære åndeligt søgende?

"Det vigtigste er, at vi ikke forsøger at presse noget ned over hovedet på danskerne. Tro er en rejse, og vi er kaldet til at følges med mennesker – ikke at forme dem med det samme.

Det handler ikke om at være fejlfri eller have alle svarene. Mennesket kommer før systemet - menneske først; kristen siden. Det er det menneskelige, der skal møde mennesker først – kærligheden, nærværet og ægtheden. Hvis vi kun møder mennesker med dogmatik og regler, mister vi dem. Derimod skal vi skabe åbne og inkluderende fællesskaber, hvor der er plads til forskellighed. I et samfund præget af stor diversitet er det afgørende, at kirken kan rumme mennesker, som de er. Ellers mister vi relevans."

"Når vi bygger stærke relationer og kobler dem med de kristne værdier, vi ønsker at formidle, så skaber vi et miljø, hvor mennesker ikke blot kommer – men også bliver."

Hvordan kan kirkerne fastholde deltagerne efter Alpha?

"Fastholdelse handler i bund og grund om relationer. Hvis mennesker oplever varme, anerkendelse og en vilje til at gå sammen med dem videre, så skabes der et fællesskab, de har lyst til at være en del af.

Kirken må være et sted, hvor der er plads til fejl, til spørgsmål og til dialog. Et sted, hvor mennesker føler sig set, hørt og forstået.

Når vi bygger stærke relationer og kobler dem med de kristne værdier, vi ønsker at formidle, så skaber vi et miljø, hvor mennesker ikke blot kommer – men også bliver. Det er netop den form for fællesskab, der gør, at troen får lov at vokse og slå rod i menneskers liv."

Formet af tro – på tværs af traditioner

René Brocelius Ottesen arbejder nu som administrationschef i folkekirken, Bredballe Kirke i Vejle. Han fortæller om sin kirkerejse, der har ført ham vidt omkring i kirkedanmark:

"De sidste ti år har været en rejse præget af både forandring og fordybelse. Men trådene i fortællingen går langt længere tilbage. For fundamentet blev lagt tidligt – i en familie, hvor troen ikke blot var en del af livet, men en bærende kraft.

Mine bedsteforældre var dybt engagerede i den frikirkelige tradition, og min morfar virkede som præst. Han blev et naturligt forbillede for mig. Sammen med mine forældre, som også havde deres engagement i frikirkelige sammenhænge, gav det mig en solid åndelig arv og en tydelig retning. Det er en arv, jeg i dag ser tilbage på med stor taknemmelighed. Den har ikke blot formet min tro, men også min dannelse som menneske."

Udvidede horisonter

"Selvom udgangspunktet var klart, blev vejen ikke snæver. Tværtimod. Mødet med folkekirken og levende kristne fra andre kirkelige traditioner har haft afgørende betydning. Det har udfordret min egen forforståelse og åbnet mine øjne for bredden i kristendommen.

Undervejs er det gået op for mig, at kristen tro ikke lader sig indfange af én bestemt tradition. Den er større, rigere og mere nuanceret. Den erkendelse har ikke skabt afstand til min baggrund – men tværtimod en dybere værdsættelse af den."

Erfaringer, der bygger bro

"Det brede udsyn er også blevet formet gennem mit arbejdsliv.

Som generalsekretær i Åbne Døre og senere kommunikationschef i Det Danske Bibelselskab har jeg arbejdet i krydsfeltet mellem forskellige kirkelige retninger. Her er der opstået relationer og venskaber, som stadig står stærkt i dag – og som vidner om, hvad der kan ske, når troen får lov at bygge bro frem for at trække skel."

Et nyt kapitel i Vejle

"I dag er jeg landet som administrationschef i Bredballe Kirke i Vejle Øst. Her møder jeg et levende kirkeliv, hvor både ansatte og menighedsråd er præget af engagement, idealisme og et oprigtigt ønske om at gøre en forskel i lokalsamfundet.

De værdier, der bærer arbejdet, kalder på respekt – og genklang. For på mange måder oplever jeg, at trådene fra min egen baggrund samles her: Troen, engagementet og ønsket om at være kirke for mennesker i øjenhøjde.

Det er jeg både taknemmelig for – og glad for at få lov til at være en del af," slutter René Brocelius Ottesen.

Bodil

Fanny Crosby - den blinde digter, der skrev om Livets Lys

Selv om Fanny blev blind som spæd, fik hun en uddannelse og viste tidligt gode evner som digter. Allerede som ung oplevede hun, at hendes kristne sange fik betydning for en vækkelse i USA.

Fanny Crosby (1820-1915) skrev over 8.000 salmer og vækkelsessange og var desuden tekstforfatter og komponist. IllustrationLL: American Printing House

Af Kirsten Krog

Mange kristne har op til i dag sunget med på sange som 'Salige vished' og 'Tal til mit hjerte om Jesus' måske uden at vide, hvem Fanny Crosby, forfatteren bag, var. Men hendes liv er af en hel særlig karakter og værd at dykke ned i.

Francis Jane, som var Fannys borgerlige navn, blev født den 24. marts 1820 i staten New York i Amerika. Hun var sine forældres første barn, en velskabt lille pige. Men få uger efter sin fødsel blev hun forkølet, og det satte sig også som betændelse i øjnene. Selvom det var før penicillinens opdagelse, var det på ingen måde ensbetydende med, at øjnene ville blive skadet. Men en fejlbehandling gjorde, at hornhinderne blev ødelagt, og hun endte med at blive blind.

Men tragedierne i den lille familie var ikke dermed færdige. Samme år døde hendes far, og moren, Mercy, stod alene med den lille pige.

Som blindt barn var der dengang ingen hjælp at hente, og blindhed ville derfor for de flestes vedkommende betyde et meget begrænset liv gemt af vejen for omverdenen. Det blev imidlertid ikke tilfældet for Fannys vedkommende.

Mormor som underviser

Selvom Mercy og Fanny boede hos Mercys forældre, var der ikke råd til at brødføde to ekstra munde, så Mercy var nødt til at arbejde fra morgen til aften. Det blev derfor Fannys mormor, der kom til at passe den lille Fanny, og det blev redningen for hende. Det viste sig nemlig, at mormoren var en stor pædagog og fra starten førte Fanny ind i den verden, hun som blind kunne være blevet frarøvet. De tog ud i naturen, hvor mormoren lærte hende at kende blomsterne på duften og fuglene på deres sang, og hun læste op for hende først og fremmest fra Bibelen, men også fra andre bøger. Tidligt fik Fanny lektier for, som bestod i udenadslære, og eftersom hun havde en god hukommelse, kunne hun efterhånden store dele af Bibelen udenad.

Senere fik Mercy et job længere væk fra hjemmet, og hun og Fanny måtte flytte. Men selv da viste det sig, at der også dér var en, der kunne overtage efter mormoren. Udlejeren, fru Hawley, hvor de boede, tog Fanny til sig og fortsatte undervisningen af hende.

Hun brugte nu sit talent til at kalde andre til tro gennem sine sange, og sangene fik en central placering i den vækkelse, der brød ud i Amerika i disse år.

Tidligt stod det klart, at Fanny havde et stort talent for poesi, og hun begyndte snart at udtrykke sig gennem digtning.

Blindeskolen

Trods den solide undervisning, der på ingen måder havde fået Fanny til at sakke bagud i forhold til sine jævnaldrende, havde hun et stort ønske: At kunne få en egentlig uddannelse. Men dengang fandtes der ingen blindeskoler i staten New York, og hun måtte nøjes med den undervisning, hun fik af sin mormor og fru Hawley.

Men i 1834 blev der oprettet en blindeskole i New York City, og året efter blev Fanny optaget på skolen. Hun var da 15 år gammel.

Her opholdt hun sig først i syv år som elev og derefter endnu ni år som lærer. Det blev en tid, der modnede Fanny både åndeligt og fagligt, og det viste sig hurtigt, at hun var en helt særlig begavelse.

Digtningen blev efterhånden lige så vigtig som at trække vejret. Gennem den levede hun. Det blev tydeligt, da skolens rektor forbød hende at digte i tre måneder, da det så ud til, at hun forsømte de andre fag for digtningen. Men stækket på det, som gav hende vinger, sygnede hun hen og kunne slet ikke koncentrere sig om de øvrige fag. Da gik det op for Fannys rektor, at digtningen var en livsnerve for hende, og hun fik tilladelse til at fortsætte sin poetiske udfoldelse.

Salige vished

Trods det, at Fanny nærmest var født ind i troen og hele sit liv havde troet på og sat sin lid til Gud, havde en nagende tvivl om, hvorvidt hun var frelst, taget glæden ved troen fra hende. Dette forstærkedes efter mormorens død, og efter at den dødelige epidemi kolera ramte Amerika og også blindeskolen. På det tidspunkt var Fanny blevet lærer på skolen, og hun plejede de syge børn, hvoraf nogle døde.

En af lærerne på skolen opdagede den åndelige kamp, Fanny stod i, og inviterede hende til nogle vækkelsesmøder i Metodistkirken. Fanny var vokset op som puritaner, hvor der ikke var tradition for menighedssang. Så udover at blive grebet af budskabet, greb sangene af Charles Wesley og Isaac Watts hende dybt. Men det vigtigste var, at hun her endelig fandt ind til en vished om sin frelse.

Fra den dag tog hendes liv og hendes digtning også en ny drejning. Hun brugte nu sit talent til at kalde andre til tro gennem sine sange, og sangene fik en central placering i den vækkelse, der brød ud i Amerika i disse år.

Guds lille område til Fanny

Som ganske ung, længe inden Fanny kom ind i sin tjeneste for Gud, havde hun bedt ham, om han dog ville give hende blot et lille område af sin store verden trods hendes blindhed. Nu udvidede dette hendes lille område sig for alvor, og hun oplevede endelig at have fundet sit kald i livet.

Mange af Fanny Crosbys kristne sange synges stadig – også i dansk oversættelse, fx 'Salige vished, Jesus er min' og 'Gå mig ej forbi, o Frelser'.

Efterhånden som hendes digteriske virke øgedes, oplevede hun, at Gud sendte hende sekretærer, der kunne nedskrive de sange, der strømmende ud af hendes sind, ligesom den ene komponist efter den anden blev hendes gode kollegaer. Én af disse var den velhavende komponist Phoebe Palmer Knapp. En dag, hvor Fanny var på besøg hos hende, spillede Phoebe en melodi for hende, som hun fornyeligt havde komponeret. Noget i melodien greb Fanny, og ud fra den skrev hun den kendte og elskede sang 'Salige vished'.

I forbindelse med sit digtervirke fik Fanny også kontakt til den navnkundige Dwight L. Moody og dennes nære medarbejder Ira D. Sankey, der sang ved hans vækkelseskampagner. Disse blev sammen med mange andre kendte – deriblandt præsidenter – nogle af Fannys nære venner.

De fattige og fangne

Men Fannys kald og virke begrænsede sig ikke til sangskrivning. Som tiden gik, blev hun også en meget brugt bibelunderviser og forkynder. Hendes hjerte var særlig rettet mod samfundets bund, de fattige og folk i fængsel. Selvom hun – sammen med den mand, hun havde giftet sig med – kunne have levet et behageligt liv, valgte hun ikke blot at forkynde for de fattige, men selv at være én af dem. Hun og hendes mand levede således under meget fattige kår. Alt, hvad ikke var nødvendigt for livets opretholdelse, blev givet til de fattige.

Under et af sine besøg i et fængsel på Manhattan, hvor flere gav deres liv til Jesus, råbte en af fangerne pludselig, "Kære Gud, gå ikke forbi mig!" Det inspirerede Fanny til at skrive sangen 'Gå mig ej forbi, o Frelser'.

De sidste år

Trods den hårde start i sit liv, havde Fanny, der blot var halvanden meter høj og spinkel af bygning, et stærkt helbred og levede, til hun var knap 95 år gammel. Langt oppe i 80-erne tog hun stadig på strabadserende forkyndelsesrejser.

Hendes blindhed, som kunne have været en hindring for hende i livet, endte med i stedet at blive hendes fordel. Som blind var hun nødt til at opøve sin hukommelse, og hun udviklede en bemærkelsesværdig evne til at huske melodier, der lige var blevet spillet for hende, og ud fra dem digte sine over 8.000 digte og sange. Ja, hun nåede til endog at kunne takke Gud for sin blindhed, for – som hun sagde – betød det, at Jesus ville blive den første, hun kom til at se med sine øjne. Som hun digtede i omkvædet til sangen 'Sølvsnoren brister': "Da skal jeg, frelst fra synd og ve, ansigt til ansigt Jesus se."

KLUMME

Nakba – de to glemte sandheder

På sociale medier vrimler det i disse dage med opslag om Nakba, den palæstinensiske betegnelse for begivenhederne ved staten Israels oprettelse i maj 1948. Jeg hører til dem, der med glæde fejrer staten Israels 78-års jubilæum – en af de sidste hundrede års virkelig vigtige og glædelige begivenheder.

De mange Nakba-opslag på sociale medier handler udelukkende om palæstinenserne, især de palæstinensere, der blev fordrevet eller flygtede fra Israel i 1948. Jeg deler sorgen over de lidelser, som palæstinensere i de sidste 78 år er blevet påført – både af andre og af dem selv.

Men de mange opslag lider af historisk glemsomhed. To vigtige kendsgerninger bliver glemt eller fortiet.

- 1948 betød etnisk udrensning af jøder fra Østjerusalem, Vestbredden og Gaza:

I Østjerusalem og en del steder på Vestbredden og selv i Gaza levede der indtil 1948 små jødiske samfund. Nogle havde været der i århundreder (for eksempel de jødiske samfund i Jerusalems gamle bydel og i Hebron), andre var nyere. I perioden frem til 1948 og under selve krigen i 1948 blev samtlige jøder i disse samfund enten myrdet eller fordrevet. Samtlige! En total etnisk udrensning af jøder. I 19 år, nemlig frem til 1967, var det østlige Jerusalem, Vestbredden og Gaza lukket område for jøder.

Læg mærke til, at ingen af dem, der taler om Nakba og lidelserne for palæstinenserne i 1948, nævner denne totale etniske udrensning af jøder!

- 1948 betød fordrivelse og flugt for 700.000-800.000 jøder fra arabiske lande:

Israels oprettelse i maj 1948 resulterede i forfølgelser og vanskelige levevilkår for tusinder af jøder i arabiske lande. I løbet af få år flygtede mellem 700.000 og 800.000 jøder fra disse lande til Israel eller til lande som Frankrig og USA. Mange mistede alt, hvad de ejede. Men Israel og andre lande modtog de jødiske flygtninge, integrerede dem, og i dag findes der intet jødisk flygtningeproblem fra 1948.

Cirka lige så mange arabere flygtede fra Israel, men de arabiske lande anbragte dem i flygtningelejre og nægtede at integrere dem. FN gjorde alt, hvad der kunne gøres, for at fastholde dem i deres ulykkelige flygtningesituation. I dag, 78 år senere, er der et enormt palæstinensisk flygtningeproblem.

Læg mærke til, at Nakba-folkene kræver, at Israel, som allerede har løst det jødiske flygtningeproblem fra 1948, nu også skal løse det arabiske flygtningeproblem fra 1948. Også selv om det vil betyde staten Israels udslettelse.

Når du hører og læser om Nakba, så husk de to glemte sandheder!

Af Ole Andersen

Et kristent friplejehjem åbner 1. juni i Løsning.

Friplejehjemmet i Løsning har 30 nye plejeboliger.
Øverst ses lederen, Lea Stagis Schmidt Nielsen. Privatfoto

Nyt friplejehjem åbner i Løsning

Den 1. juni 2026 åbner Løsning Friplejehjem, der tilbyder 30 helt nye plejeboliger. Hjemmet skal drives ud fra et kristent værdigrundlag.

Om det nye friplejehjem fortæller leder Lea Stagis Schmidt Nielsen:

”Vi er en selvejende institution, drevet af lokale kræfter, og er ikke sat i verden af Danske Diakonhjem. Men vi har en administrationsaftale med Danske Diakonhjem. Vi har aktuelt ni beboere, der står og venter på at flytte ind allerede fra juni 2026.”

Daglige andagter

På Løsning Friplejehjem vil der være tilbud om daglige andagter og ugentlige gudstjenester på plejehjemmet. Desuden er der tilknyttet en stor frivilliggruppe, som ønsker at komme ind og lave aktiviteter med beboerne - både sjov og spas, men også aktiviteter af mere åndelig karakter.

”Det er vigtigt at sige, at vi ikke er et missionshus - der er forskellige tilbud i huset, men her er plads til alle, uanset tro,” fortæller Lea Stagis Schmidt Nielsen.

”Den nye ældrelov involverer også lokalsamfundet - og der vil vi gøre en indsats for at invitere lokalsamfundet ind på plejehjemmet, således at beboerne mærker, at livet fortsat leves omkring dem. Det kan bl.a. være en vuggestue eller børnehave, der inviteres til at spise madpakker i huset, en mødregruppe, der holder kaffeslabberas, et musikhold, der øver i vores lokaler, en strikkeklub - alt dette, så der er liv i huset til glæde for beboerne, men uden at de behøver at være direkte involveret i de daglige aktiviteter.”

For hele landet

”Som friplejehjem er man underlagt de samme visitationskrav, som gør sig gældende i kommunerne, og derfor kan man få en plejebolig hos os, hvis man i sin hjemkommune er visiteret til plejebolig. Vi tager gladeligt imod borgere fra hele landet,” understreger Lea Stagis Schmidt Nielsen.

Bodil

Et råb om håb: tvSyd følger livet i Blå Kors

Ny dokumentarserie kommer tæt på livet med misbrug, hjemløshed og håbet om en ny begyndelse. ”Alt for ofte ser vi problemerne før mennesket. Serien minder os om, at der altid er et værdifuldt menneske bag,” siger Blå Kors Danmarks generalsekretær.

Martin og Ole kommer jævnligt på Blå Kors’ værested Den Blå Oase i Aabenraa. De er blandt de gæster, man følger i serien. Foto: tvSyd og Storypark Media.

Hvordan ser livet ud, når man kæmper med alkoholmisbrug, hjemløshed, ensomhed eller følelsen af at have mistet fodfæste?

Det skildrer tvSyd i den nye dokumentarserie ’Et råb om håb’, som har premiere den 17. maj. I seks programmer kommer tvSyd tæt på mennesker i to af Blå Kors’ tilbud i Syd- og Sønderjylland.

Serien foregår på værestedet Den Blå Oase i Aabenraa og på Blå Kors Center Sydjylland i Vorbasse, hvor mennesker hver dag søger hjælp, fællesskab og håb midt i svære livssituationer.

Her møder seerne blandt andre Ole, som drømmer om at spille sine sange for andre. De møder John og Anni, som kæmper for at finde et nyt sted at bo. Og de møder ”K”, der lever med et alvorligt alkoholmisbrug og har fået beskeden fra lægen, at den næste øl kan koste ham livet.

Ifølge generalsekretær i Blå Kors Danmark, Morten Skov Mogensen, viser serien mennesker, som alt for ofte bliver reduceret til deres problemer.

”Bag hjemløshed, misbrug og social udsathed findes medmennesker med håb, drømme, humor og værdighed. Det synes jeg, serien formår at vise meget stærkt. Den kommer tæt på mennesker, som mange ellers aldrig møder, og lader dem fortælle deres egen historie,” siger han.

Afgørende at blive mødt

Ifølge Sundhedsstyrelsen har knap 600.000 danskere et skadeligt alkoholforbrug, og knap 90.000 danskere er afhængige af andre stoffer end alkohol. I mere end 130 år har Blå Kors Danmark hjulpet mennesker i udsatte livssituationer.

Ifølge Morten Skov Mogensen er der behov for et mere nuanceret billede af mennesker, der lever med sociale udfordringer.

”Mange af de mennesker, vi møder, kæmper ikke kun med misbrug eller hjemløshed. De kæmper også med ensomhed, skam og følelsen af ikke længere at høre til. Derfor kan relationer, fællesskab og det at blive mødt som menneske gøre en afgørende forskel,” siger han.

Serien er produceret af tvSyd og StoryPark Media og består af seks afsnit. Første afsnit sendes den 17. maj på tvSyd og TV2 Play.

Red.

Kbh Frikirke har i 60 år ejet denne flotte bygning ved søerne i København. På grund af ligheden med Det Hvide Hus i Washington bliver det også kaldt Det Hvide Hus på Frederiksberg. Foto: TrueMarketValue

Københavns Frikirke sælger ikonisk bygning ved søerne

Københavns Frikirke har efter 60 år solgt deres flotte bygning på Frederiksberg og flytter ind i nye og større lokaler i et gammelt vandværk

De nye lokaler i Vandværket er allerede blevet indviet. Foto: Kbh Frikirke

”Vi glæder os over at kunne fortælle, at Københavns Frikirke pr. 1. maj 2026 har overtaget selskabet, der ejer og driver Vandværket på Rabarbervej 2 i København NV. Det sker, efter at kirken pr. 1. april 2026 solgte bygningen ved søerne på Frederiksberg, som gennem de sidste 60 år har dannet rammen om kirkens liv og aktiviteter,” skriver Kbh Frikirke i en pressemeddelelse.

Den tidligere ejer renoverede Vandværket i 2019 og skabte et moderne forsamlingshus med plads til alle.

“Det passer perfekt til Københavns Frikirkes vision om at være en levende og engageret kirke i bevægelse”, siger kirkens ledende præst Jacob Viftrup.

Københavns Frikirke samler mennesker på tværs af generationer og skaber fællesskaber med den kristne tro som fundament og omdrejningspunkt. Allerede den 3. maj åbnede kirken dørene til offentlige gudstjenester, og hver søndag kl. 10.30 inviteres alle generationer indenfor til gudstjeneste med levende musik, sang og prædikener om troens betydning i hverdagen - efterfulgt af god kaffe i Vandværkets café.

Københavns Frikirke rummer desuden to gospelkor, et familienetværk i partnerskab med Blå Kors samt fællesskaber for teenagere, unge, familier og seniorer. Rammerne er ideelle til gudstjenester, gospelkoncerter, foredrag, folkekøkken og meget mere, og kirken glæder sig til gradvist at udvikle aktiviteterne i de nye omgivelser, skriver de.

I den første periode vil fokus være på at flytte ind, lære Vandværket og området at kende og få det indrettet, organiseret og opdateret. Der vil senere blive inviteret til en officiel indvielse, fortæller kirken.

“Vandværket vil fortsat i begrænset omfang blive anvendt til eksterne events,” fortæller ny direktør i Vandværket, Jens Skov.

Københavns Frikirke er en del af Apostolsk Kirke i Danmark, som består af omkring 35 kirker, to efterskoler og en højskole. Derudover er kirken en del af FrikirkeNet - et netværk af cirka 140 kirker og organisationer.

Simon

Københavns Frikirke har pr. 1. maj 2026 overtaget selskabet, der ejer og driver Vandværket på Rabarbervej 2 i København NV. Foto: Kbh Frikirke

Hvert andet år holder Indre Mission Årsmødefestival på Mørkholt Camping. Arkivfoto: Indre Mission

Indre Mission holder Årsmødefestival

Hver andet år indbyder Indre Mission sammen med Indre Missions Ungdom og Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler til Årsmødefestival på Mørkholt Camping. I år finder årsmødet sted fra 5.-7. juni 2026.

Der er lagt op til en begivenhedsrig weekend for alle, som deltager på Årsmødefestivalen. Programmet byder på tre dage med forkyndelse, undervisning, lovsang og fællesskab på tværs af generationer. Der vil være mulighed for at få indblik i Indre Mission som bevægelse, blive opmuntret i troen og deltage i seminarer og aktiviteter for enhver smag.

Blandt årets gæster er den svenske teolog Torbjörn Johanson, der er rektor ved Församlingsfakulteten i Göteborg og lektor i systematisk teologi. Han medvirker med flere seminarer under overskrifterne ’Hvad betyder dåben som sakramente?’ og ’Bekendelseskirke under ydre og indre pres’.

Derudover holder han et særligt seminar for præster om ’Udholdenhed og glæde i tjenesten under tidens åndelige kår’.

Alsidigt program

Festivalområdet er inddelt i scener med forskellige farver med aktiviteter for forskellige aldersgrupper, hvor der foregår flere ting i løbet af de tre dage.

Fællesscenen i det store blå telt er Årsmødefestivalens samlingssted. Her mødes alle til fælles programpunkter. Det er også her, at beretningerne ved årsmødet holdes.

På de tre scener, gul, lilla og grøn, spænder programmet fra første Mosebog til hverdagsnære spørgsmål om tro, stilhed, dåb, mod og fællesskab. Oplev teologi, livsfortællinger og praksis gennem oplæg og debat, der inspirerer til et frimodigt liv med Gud midt i en verden, der hele tiden er i bevægelse.

På rød scene er der børneårsmøde, og på trods af årstiden handler det om jul. Det er for børn fra 5 år til 3. klasse, som kan julehygge med krea, løb og julemarked.

På Orange scene kan børn og unge fra 4. til 8. klasse være med til BREAK – et sted med fællesskab, hygge, sang og oplæg om Jesus.

Åbningsfest

Festivalen starter fredag aften med en åbningsfest for alle. Temaet er ’Vi lever i et frit land – men hvad betyder det for kristne, og hvad siger Bibelen om frihed?’

Lørdag er der forskellige aktiviteter hele dagen, som afsluttes med en lovsangsfest om aftenen. Søndag er der fælles program for alle, hvor festivalen afsluttes med gudstjeneste og et afslutningsmøde.

Eilis

LEDERARTIKEL

Lad pinsefreden sænke sig

Pinsen fylder ikke meget for den almindelige dansker, og der vil formentlig være flere, der bemærker, at det den 24. maj er præcis fem måneder siden, det var jul, end der er folk, der bemærker, at det er pinsesøndag.

Også blandt garvede kirkegængere kan pinsen have lidt svært ved at finde plads. Det er ærgerligt, for pinsefreden er altså mindst lige så god, som den hypede julefred.

Men inden jeg skriver mere om det, har jeg noget helt andet, jeg skal af med, som ikke har meget med pinse at gøre, selvom det med det yderste af fingerneglene lykkes mig at få det flettet lidt sammen med pinsens budskab.

Mit presserende ærinde drejer sig om synet på nutidens unge. Jeg køber nemlig ikke helt præmissen om, at nutidens unge har det dårligere end nogensinde før. Jeg er enig i, at unge i dag formentlig er mere bekymrede og urolige, end deres forældres generation var. En forældregeneration, der er vokset op i et historisk smørhul, og som i den forbindelse tilsyneladende også har udviklet en større eller mindre forventning om, at deres børn skal gå problemfrit gennem livet - og når det ikke sker, skal alle sejl sættes ind.

Jeg siger ikke, at de unge ikke er bekymrede. Selvfølgelig er de det, det er de voksne jo også. Der er nemlig masser af grund til bekymring - både for krig, klima og dårlig påvirkning fra de sociale medier. Men bortset fra de sociale medier, så er der intet nyt i det. Det hedder livet, og der skal vi alle sammen finde vej - både børn, unge og voksne. Det liv er ikke nødvendigvis let, faktisk tværtimod.

Ind i den virkelighed skal vi ikke tale vores børn op (eller ned) til at være ofre for tidens lunefulde tendenser og tilfældigheder. Vi må i stedet gøre vores bedste for at klæde dem og os selv på til at kunne håndtere livets uforudsigeligheder.

Samtidig kan vi hjælpe dem og os selv til at bruge den velbegrundede bekymring til at være velbegrundede taknemmelige for alt det gode, vi har - og til at være med til at arbejde på at bevare alt det gode, vi har. I stort og småt.

Som kristne og som kirke har vi derudover også et budskab, der indeholder en fred, en glæde og en frihed, som ikke er bundet eller betinget af livets og samfundets gang. Vi har noget andet, noget større. Noget uforgængeligt.

Vi har hele Bibelen, hvor vi kan læse om Guds almagt, som i den grad kan lægge en dæmper på al bekymring. Vi har, særligt med Jesus, lært Gud at kende, forstået hans kærlighed til os og hans ønske om fællesskab med os.

Og med pinsen, som vi fejrer i denne uge, har Gud med sin ånd taget bolig i os. Så vi nu hver enkelt af os, som har modtaget Helligånden, og som tror på den treenige Gud, selv er Guds tempel. Det er en himmelsk genialitet og en storladen gave udover alle tænkelige grænser, at Gud med sin ånd bor i os, og at vi er hans tempel - som i modsætning til et tempel bygget af sten ovenikøbet også er umuligt at bryde ned.

Hvert år til jul taler vi om julefred, men pinsefreden er faktisk langt større. Pinsefreden er nemlig den fred, der kan finde fodfæste i mig, når jeg forstår, at Gud ønsker at have fællesskab med mig - og endda i en grad, så Gud selv bor i mig.

Glædelig pinse! - må endnu flere, både unge og gamle, få lov til at erfare pinsefreden.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Karen Harvey

Lærer på Acts Academy og
præst i Kirkeibyen Fredericia

Fyldt af Helligåndens kraft

I Johannesevangeliet 14,15-21 læser vi, at Jesus ikke efterlader os faderløse, da han tager tilbage til sin far, men at han sender os Helligånden – sandhedens ånd – som skal være hos os og i os.

Det er det, vi på en særlig måde fejrer til pinse.

I den engelske AMPC-oversættelse bruges der flere ord til at beskrive Helligåndens virke i og for os. Han er vores trøster, hjælper og rådgiver. Han går i forbøn for os, er vores advokat, vores styrke og altid nærværende.

Wow – hvilken fantastisk gave han er i vores liv!

I dag vil jeg tage udgangspunkt i Zakarias' Bog 4,6-10, der netop beskriver den kraft, vi har i Helligånden.

Historien foregår i en tid, hvor israelitterne netop er vendt hjem efter mange år i fangenskab i Babylon. De er tilbage i Jerusalem – tilbage med håb.

Zerubbabel, som er guvernør i Israel, får opgaven: Genopbyg templet.

Men virkeligheden rammer hårdt. Han møder modstand og kritik, og folket bliver trætte af presset og vanskelighederne. Til sidst giver de op, og byggeriet går helt i stå for en tid. (Ezras bog, Haggajs Bog)

Profeten Habakkuk skrev om den styrke, der kommer fra Herren: "Den Herre Herren er min styrke, han gør mine fødder som hindens og lader mig gå på mine høje."Illustration: Bigstock

Helligånden - Nyt Håb

Men så sender Gud et ord til Zerubbabel og Josva, ypperstepræsten, som begge er ledere i landet:

"Det er ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min Ånd, siger Hærskarers Herre."

Måske er der nogen af jer, som ligesom Zerubbabel er trætte og udmattede. Måske står du i en situation i relationer, arbejde eller andre livsvilkår, hvor du næsten har lyst til at give op.

Men Gud har et ord til dig i dag, ligesom han havde til Zerubbabel:

"Det er ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min Ånd, siger Hærskarers Herre."

Han ønsker at styrke og opmuntre dig i dag. Du står ikke alene. Gud vil styrke dig ved sin Ånd og 'puste' nyt liv og nyt håb ind i din sjæl.

I den engelske AMPC beskrives tro som: "at læne sig med hele sin menneskelige personlighed ind på Ham i fuldstændig tillid til Hans kraft, visdom og godhed." (Kol. 1:4)

Der er en invitation til dig i dag – til at læne dig ind til ham og finde nyt håb og ny styrke i din situation.

Gennembrud - Helligåndens kraft

Det er ved Helligåndens kraft, vi kan opleve gennembrud i de svære situationer. Det var det, Zerubbabel oplevede. Gud talte til ham om, at han skulle fuldføre opgaven:

"Hvad er vel du, store bjerg?

Du skal blive til slette foran Zerubbabel.

Så skal han hente slutstenen, mens der lyder jubelråb over den."

Og videre siger Herren:

"Zerubbabels hænder har grundlagt dette hus, hans hænder skal også fuldføre det."

Helligåndens kraft og salvelse bringer forandring.

Jeg ved godt, at gennembrud nogle gange tager tid, og at "bjerget" ikke altid bliver til slette med det samme. Nogle gange betyder det, at Gud styrker os til at gå igennem det svære. At vi får styrke til at bestige bjerget ved Helligåndens kraft, blive 'bjergbestigere'.

Det beskrives så stærkt i Habakkuks Bog 3,19:

"Den Herre Herren er min styrke, han gør mine fødder som hindens og lader mig gå på mine høje."

I den engelske AMPC står der:

"Herren er min styrke, mit personlige mod og min usynlige hær. Han gør mine fødder som hindens og gør, at jeg kan bevæge mig fremad og gøre åndelig fremgang på mine høje steder af problemer, smerte og ansvar."

Helligånden er nær i alle livets situationer og ønsker at fylde os på ny – ligesom på pinsedag – med kraft og styrke, så vi ikke lever i egen kraft, men i hans kraft.

Bøn:

Herre, jeg takker dig for ethvert menneske, der læser dette. Jeg beder dig om, at du på en særlig måde vil fylde dem med nyt håb, ny styrke, ny kraft og din fred.

Tak Herre, at du altid har omsorg for os og aldrig forlader os, men arbejder i enhver situation med gennembrud, håb og nyt liv.

Amen.

Prædikentekst: Joh. 14,15-26

Faderen vil sende Sandhedens Ånd

"Jesus sagde: 'Elsker I mig, så hold mine bud; og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den.

I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer.

Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer.

Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham.«

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Find læsning til sommeren på hosianna.dk

Bøger af Timothy Keller

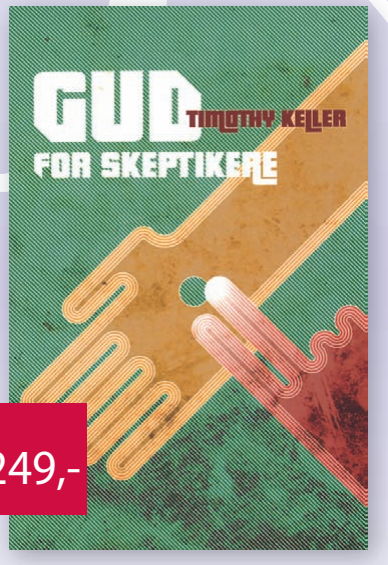

249,-

Gud for skeptikere

Gennem sit arbejde har Keller mødt et utal af intelligente spørgsmål og tidstypiske indvendinger mod den kristne tro. Han respekterer dem - og kommer så med svar, der ikke er så ligetil at ryste af sig. 352 sider.

150,-

Kongen

Unik formidling af Jesus som døende konge og betydningen for vores verden og mennesker i den. Timothy Keller er blevet kaldt det 21. århundredes C.S. Lewis og har en unik evne til at gøre kristendommen forståelig og relevant. 280 sider.

Tilgivelse

At tilgive nogen, som har forbrudt sig mod os, er noget af det vanskeligste. Med udgangspunkt i lignelsen om den gældbundne tjener udfolder Timothy Keller begrebet tilgivelse og begrunder, hvorfor det er så afgørende. 275 sider. 299,95 kr.

Dyk ned i Fadervor

199,-

Fadervor - Himlen og jorden rundt på 40 dage

Denne bog er en anderledes bog om Fadervor. Den giver ikke en slavisk gennemgang og udlægning af selve Fadervor-teksten, men tager udgangspunkt i alle de aspekter af menneskelivet, troslivet og det menneskelige sind, som Fadervor lærer os om.

Fadervor rummer en dybde og en visdom om Gud, om mennesker og om forholdet mellem Gud og mennesker. Det er denne dybde, Poul Henning Krog er optaget af, og som han i bogen videregiver til læseren.

Alle bogens illustrationer er tegnet af Synnøve på 13 år og giver et dejligt og oprigtigt udtryk til bogen.

Af Poul Henning Krog
220 sider. 199 kr.

Andagter er familietid

Line Nielsen

Malte og Maria elsker at være sammen med deres mormor. Hun er god til at fortælle historier og snakke med Malte og Maria.

I bogen 'Malte og Maria taler om Jesus' er der en historie til hver dag, hvor Malte og Maria taler med deres mormor om Jesus og deres hverdag i skolen og derhjemme.

Bogen er god som oplæsningsbog og samtalebog for hele familien. Den er målrettet børn, men er også opbyggelig og hyggelig for voksne og større børn.

En flot familieandagtsbog af Line Nielsen med hardcoveromslag og farverige illustrationer til hver måned samt en mindre historie til alle årets 365 dage. 385 sider. 299 kr.

Stå sammen med den forfulgte kirke - bøger fra Open Doors:

SØN AF EN TJENESTEPIGE

Nasiry startede sit liv som søn af en tjenestepige i Afghanistan. Men Gud forvandlede hans liv.

Nasiry startede en hemmelig huskirke, forkyndte evangeliet for mujahedinere og ledte afghanere til Kristus, inden han selv blev anholdt og fængslet. 118 sider. 149 kr.

Nordkorea bag masken

Jan Vermeer har i årevis været opslugt af Nordkorea og har interviewet snesevis af flygtninge. I denne rigt illustrerede bog giver han læseren et glimt af, hvad der foregår bag scenen i et land, hvor styret bestemmer, hvor folk bor, hvad slags arbejde de har, og hvad – eller om – de spiser. Og her er statens værste fjende de kristne.

269 sider. 249 kr.

Guds Vanvid

Ripken-familiens beretning med historier fra hundreder af andre troshelte i verden. 199 kr.

Udfordringens Bogsalg, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld - bestil på Hosianna.dk

Spørg panelet

Anne Manning-Pedersen er teolog, bibellærer og rådgiver og en del af Udfordringens svarpanel. Læs mere om Anne og find yderligere kontaktinfo på www.annemanning.dk.
Skriv dit spørgsmål til info@annemanning.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Er det lige meget, hvordan vi lever som kristne, bare vi tror på Jesus og beder om tilgivelse?

Kære Anne

Er det lige meget, hvordan vi lever, og hvad vi gør, så længe vi tror på Jesus og beder om tilgivelse? Eller er der nødt til også at følge nogle gerninger med? Jeg synes, Bibelen kan være lidt dobbelt på det punkt.

Samuel

Kære Samuel

Dette spørgsmål kan tage en hel bog at besvare, men jeg vil forsøge at opsummere mit svar på én side.

Bibelen kan lyde tvetydig på mange punkter, men kun når teksten tages ud af kontekst, eller fokus er på den ene side af en sandhed i stedet for hele sandheden. Vi har brug for balancen i sandheden for at have hele sandheden, og det er hele sandheden, der sætter os fuldstændig fri, som Jesus sagde i Johannes 8,32. Da han sagde dette, henvendte han sig til de jøder, der troede på ham. Gå tilbage og læs vers 31, hvor han sagde: "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple," og så sagde han: "I skal kende sandheden, og sandheden skal gøre jer frie." Jesus sagde tydeligt, at det ikke er nok at tro, men det at blive i ham og kende hele sandheden er nøglen til at blive og forblive fri.

I Johannes 15,1-10 illustrerer han dette ord - at blive - med billedet af vintræet, dets grene og vingårdsmanden. Han forklarede, hvor vigtigt det er for en gren at forblive forbundet med vintræet, og konsekvenserne af ikke at forblive i den forbindelse. At forblive forbundet med Jesus, vintræet, resulterer i en strøm af liv fra ham til os, grenene.

Jesus siger i 15,6, at grene, der forbliver i vintræet, bærer frugt og bevares i vintræet, men grene, der ikke forbliver i vintræet, hugges af og kastes væk. Hvad mener Jesus her? Han mener, at en livsstil med synd-tilgivelse-synd-tilgivelse ikke er acceptabel, fordi synd adskiller os fra Gud, som vi læser i Esajas 59,2.

Forståelsen af, at det ikke betyder noget, hvordan vi lever, og hvad vi gør, så længe vi tror på Jesus og beder om tilgivelse, kommer fra en forkert forståelse af nåden. Nåde er det mest vidunderlige, der er givet fra Gud til os, men i moderne kristendom er den i høj grad blevet misforstået og misbrugt. Der er to hovedtankeskoler om Guds nåde - Suveræn Nåde og Fri Nåde (hyper nåde).

Suveræn Nåde siger, at Gud har forudbestemt, hvem der vil blive frelst, og uanset hvad vil de blive det, og det har intet at gøre med deres frie vilje.

Fri Nåde siger, at når en person kommer til Kristus, bliver alle deres fortidige, nutidige og fremtidige synder tilgivet én gang for alle, og intet, de gør, vil stoppe deres frelsesproces, og derfor betyder livsstil ikke noget.

Begge disse synspunkter er resultatet af at læse og bruge skriftsteder ude af kontekst. Skriften balancerer sandheden om nåden, den frelsende nåde - som et samarbejde mellem Gud og mennesket. Den siger, at en person bliver født på ny ved en viljeshandling, hvor man modtager Jesus som frelser, efterfulgt af at man vælger Jesus som Herre ved at træffe livsvalg baseret på Guds ord. Folk må leve som disciple ved at vandre korsets vej, indtil de bliver som Jesus.

Esajas 59,2 fortæller os, at vores synd adskiller os fra Gud, og der er flere skriftsteder, der fortæller os, at vi skal omvende os og tro for at blive frelst. At omvende os er at have en forandring i hjertet og at vende os væk fra synd. At tro er at sætte vores lid til Jesus Kristus som frelser og Herre. Bibelen præsenterer disse to begreber som grundlæggende for det kristne liv og det sande evangelium. Omvendelse er ikke blot en engangshandling, men et livslangt krav for alle, der ønsker at fortsætte deres discipelskab med Jesus. Så det er ikke nok blot at tro, men efter at vi har omvendt os og troet, fortsætter vi en livsstil med omvendelse og tro, indtil vi bliver som Jesus i alle aspekter af vores væsen.

Bibelen forklarer frelse som en proces, ikke en begivenhed, og derfor bruger Skriften verbet 'frelse' i dets tre tider - datid, nutid og fremtid.

Bibelen taler om en balance, når det gælder frelsen. Efeserbrevet 2,8-9 siger, at vi er blevet "frelst af Guds nåde gennem vores tro. Det skyldes ikke vores gerninger, så ingen kan rose sig".
Men vi må behandle nåden med ærefrygt og respekt, så vi lever til ære for vores frelser og Herre. Illustration: Bigstock

Den første er datid - 'blev frelst' - og er den fase af frelsen, der kaldes retfærdiggørelse - en engangs, fuldendt begivenhed i en persons liv, hvor de bliver frelst fra syndens straf ved at omvende sig fra deres tidligere synder og træffe et valg om at tro på Jesus som frelser. Et par referencer til dette er Efeserbrevet 2,8; Romerbrevet 8,24 og Titus 3,5.

Den anden er nutid - 'bliver frelst' - og er den fase af frelsen, der kaldes helliggørelse - en nærværende, vedvarende, livslang proces, hvor en person bliver frelst og frigjort fra syndens magt. Dette sker, når vi underkaster os Jesus som Herre og vælger at leve for ham og dø i forhold til os selv og vores syndige lyster. Nogle referencer er 1. Korintherbrev 1,18 og15,2.

Dette er den fase af frelsen, hvor den livslange proces med omvendelse fra døde gerninger er påkrævet, fordi vi alle er faldne mennesker. Det betyder ikke, at vi bliver frelst ved vores gode gerninger, men det betyder, at vi vælger gode gerninger, fordi vi er frelst. Efeserbrevet 2,8-9 siger, at vi er blevet frelst af Guds nåde gennem vores tro. Det skyldes ikke vores gerninger, så ingen kan rose sig. Det er tydeligt her, at vores frelse er et samarbejde mellem Gud og os. Han frelser ved at give os sin nåde frit, ikke fordi den er billig, men fordi den er så dyr, at ingen kan betale prisen, og det gjorde Jesus for os. Vi gør vores del ved at tage imod hans nådegave og behandle den med ærefrygt og respekt, og ikke tage den pris, han betalte, for givet, så vi kunne få den gratis. Vi gør dette ved at ære hans ord og vælge retfærdighed i livet, og når vi falder, beder vi ikke bare om tilgivelse, men omvender os og vender os væk fra vanesynd, så vi kan leve et liv, der bringer glæde og ære til ham, vores frelser og Herre.

Verbets tredje tid er fremtiden - 'vil blive frelst' - og er den fase af frelse, der kaldes herliggørelse - en fremtidig engangsbegivenhed, der sker ved afslutningen af vores jordiske liv, hvor vi vil blive frelst fra muligheden for synd, fordi vi ikke længere vil være i vores faldne, dødelige legemer. Jesus sagde i Matthæus 24,13 - Den, der holder ud til enden, skal blive frelst. Det betyder blot, at det ikke er dem, der starter discipelskabsrejsen, der gennemfører den, men dem, der fuldfører den. Hebræerbrevet 9,28b siger: For dem, der ivrigt venter på ham, vil han vise sig for anden gang, uden synd, til frelse. Vores frelse vil være fuldendt, når vi forbliver trofaste, indtil Jesus kommer igen.

Det Nye Testamente er tydeligt om, at frelsesprocessen kan afbrydes, forsinkes og endda stoppes helt, så den aldrig bliver fuldendt.

I Lukas 8,13 sagde Jesus, at ligesom sæden, der blev kvalt, kan Guds ord blive kvalt af denne verdens bekymringer, så det aldrig viser nogen resultater hos den person, der modtog det.

Det er sandt, at ingen kan skille os fra Guds kærlighed, og ingen kan rive os ud af hans hånd. Men det er også sandt, at vi kan skille os fra hans kærlighed, og vi kan med vilje gå væk fra hans hånd ved at vælge en syndig livsstil, der hindrer vores fællesskab med ham.

I Romerbrevet 11,17-22 advarer Paulus ikke-jødiske troende om, at de kan blive "afskåret", hvis de ikke fortsætter i Guds godhed.

Judas siger, at Gud er i stand til at bevare dig og bevare dig uangribelig, men blot et par vers før siger han, at "I skal bevare jer selv i Guds kærlighed."

I 2. Timoteus 1,12 skriver Paulus: "Han er i stand til at bevare det, jeg har betroet ham," men i 2. Timoteus 4,7 siger han: "Jeg har bevaret troen". At blive frelst er et samarbejde mellem os og Gud. Han er i stand til at bevare os, men det er vores ansvar at bevare troen. Det er balancen i vores samarbejde mellem os og Gud.

NT er fuld af advarsler om at fortsætte og ikke falde tilbage. De, der tror, at det at bede om tilgivelse uden omvendelse og en ændring af livsstil er svaret, er på meget farlig grund og risikerer at falde helt fra. Hver gang vi bevidst synder, bliver vores samvittighed lidt mere ufølsom over for Helligånden.

Hver gang vi bedrøver ham, bliver hans overbevisning i vores hjerter svagere, indtil han stille forlader os, og vi ved det måske ikke engang. Dommerbogen 16,20 er et af de sørgeligste vers i Bibelen. Samson vidste ikke, at Herren havde forladt ham. Samson mistede ikke sin styrke, fordi hans hår blev klippet af; han mistede sin styrke, fordi Helligånden forlod ham, og han bemærkede det ikke engang.

Hvis dette skete for Samson i Det Gamle Testamente, da Jesus endnu ikke var død på korset, hvor meget mere kan dette så ikke ske for enhver, der bekender sig til at tro på Jesus, men ringeagter Guds nåde ved at tage hans kors for givet og leve i en cyklus af synd og bekendelse i stedet for at vælge en livsstil med omvendelse, som Bibelen kræver af os? Gud ændrer sig aldrig, og hvorfor skulle hans dom over Samson være mindre end over en person, der tager Jesus for givet?

Hebræerbrevet 10, 26-31 forklarer dette i utvetydige vendinger. Forfatteren siger, at hvis Guds dom over synd var streng på Moses' tid, da dyreblod blev udgydt som offer, hvor meget mere vil hans dom så være over dem, der kender sandheden om den pris, Jesus betalte, og tager den for givet ved at leve et tilfældigt liv i en synd-bekendelse-synd-cyklus.

I vers 27 læser vi, at Herren vil dømme sit folk, det betyder os! I vers 31 står der, at det er frygteligt at falde i den levende Guds hænder. Forfatteren advarer tydeligt alle troende mod at tage Guds nåde for givet, for hvis vi gør det, vil vi en dag stå over for hans dom, og det vil ikke være en god dag for os, der ikke lytter til de mange advarsler i Bibelen om dette hyper-nåde bedrag, der er et af djævelens største tricks i moderne kristendom.

Det er meget nemt bare at tage nogens ord for, hvad Bibelen siger, men i vores tid, hvor bedrag er overalt i kristenheden, er vi nødt til at søge Ordet, så vi kender hele den afbalancerede sandhed i Bibelen og derved lever i sand frihed, som Jesus lovede.

Vær velsignet med hele sandheden, Sam.

De bedste ønsker,
Anne.

Hotel Romantik: Følelserne er blevet vores Gud

Af Iben Thranholm

DR-programmet Hotel Romantik er blevet et af de mest omtalte programmer på dansk tv. Nu er anden sæson skudt i gang, og igen følger hundredtusindvis af danskere en gruppe ældre singler, som rejser til et romantisk hotel på Mallorca for at finde kærligheden sent i livet.

KLF, Kirke og Medier hædrede Sofie Linde og Joakim Ingversen med en buket blomster for DR-programmet Hotel Romantik. KLF's begrundelse var, at værterne bidrager til en mediekultur, der er menneskelig, modig, kreativ og fuld af hjerte. Foto: Lars Salomonsen

Deltagerne er typisk i 60'erne og 70'erne. Nogle er skilt. Andre har mistet en ægtefælle efter mange års ægteskab. Fælles for dem alle er længslen efter nærhed, kærlighed og et menneske at dele livet med.

Programmet er bygget op omkring dates, middage, samtaler og forskellige aktiviteter, hvor deltagerne lærer hinanden at kende. Nogle bliver udvalgt til at komme en tur i en hytte. Undervejs opstår både flirt, jalousi, forelskelse og skuffelser.

Mere end underholdning

Programmet har dog også fået hård kritik. Flere seere mener, at værterne, ægteparret Sofie Linde og Joakim Ingversen, til tider taler ned til deltagerne og behandler dem som børn.

Men Hotel Romantik er i virkeligheden mere end blot et fjollet underholdningsprogram om ældre mennesker på kærlighedsjagt. Det er snarere et eksistensprogram. For bag flirt, grin og romantiske middage gemmer der sig også et billede af vores tid.

Programmet fortæller noget om moderne menneskers længsel efter mening, kærlighed og bekræftelse. Det handler ikke kun om dating, men også om tro, håb og identitet. Og måske afslører programmet mere, end det selv er klar over.

Følelserne er blevet kongen

Den generation, som deltager i programmet, er den såkaldte boomer-generation. Det var generationen, som voksede op med ungdomsoprøret og den seksuelle revolution efter 1968. Mange gjorde op med kristen moral, faste normer og traditionelle forestillinger om ægteskab og familie. I stedet voksede en ny tanke frem: Kærligheden skulle først og fremmest *føles* rigtig.

Et forhold skulle give personlig lykke. Der skulle være kemi, frihed, sensualitet og følelsesmæssig tilfredsstillelse.

Mange søger et menneske, som kan få dem til at føle sig levende igen. På den måde bliver programmet også et spejl af vores samtid.

Man skulle "finde sig selv" gennem kærligheden. Deltagerne taler igen og igen om gnister, kemi og sommerfugle i maven. De søger ikke først og fremmest en praktisk livsledsager eller en person at bygge familie og økonomi sammen med. Mange søger et menneske, som kan få dem til at føle sig levende igen. På den måde bliver programmet også et spejl af vores samtid.

Jagten på den store *soulmate* kommer næsten til at ligne en form for frelse. Det er, som om håbet om "den eneste ene" skal udfylde det tomrum, som tidligere generationer måske søgte at fylde gennem tro, kirkegang, familie og faste forpligtelser. Der er noget både smukt og sørgeligt over den længsel.

De gamle mænd kan stadig kurtisere

Noget af det mere charmerende ved programmet er mændene. Mange af dem kommer fra en tid før dating-apps, swipes og ghosting. De kan stadig flirte og kurtisere kvinder på gammeldags manér. De gør sig umage. De er høflige. De komplimenterer kvinderne og forsøger at vinde deres opmærksomhed. Det virker næsten som et glimt fra en anden tid.

I en af de første scener skal mændene finde en kvinde ud fra små citater, kvinderne har skrevet i en lund med appelsintræer og varm sommerstemning. Man mærker længslen efter romantik.

Men ret hurtigt viser der sig også en anden dynamik.

Kvinderne styrer spillet

Kvinderne i programmet fremstår ofte meget bestemte. De ved præcist, hvad de vil have, og de siger det åbent. Det er der i sig selv ikke noget galt i. Men flere steder får programmet en tone, hvor mændene bliver dem, der skal kæmpe for at blive valgt, mens kvinderne sidder med magten.

Mændene virker generelt mindre kræsne. De ønsker først og fremmest nærhed og en kvinde at dele livet med.

Kvinderne stiller i højere grad krav og vurderer mændene. Flere af kvinderne virker også præget af feministiske idealer, hvor kvinden skal være stærk, selvstændig og tage styringen selv.

Noget af den bløde kvindelighed, som mange forbinder med generationen fra 1960'erne og 70'erne, synes flere steder at være trådt i baggrunden. Det kom også frem i en scene, hvor kvinderne skulle symbolsk "skyde" den mand, de ønskede at spise middag med. Og man kan ikke lade være med at tænke på, hvordan reaktionerne ville have været, hvis mændene havde "skudt" kvinderne i bedste sendetid på tv.

Det blev et billede på den omvendte magtbalance, som præger meget moderne dating.

"den anden bliver et middel til min egen lykke frem for et menneske, jeg selv ønsker at tjene og give mig til"

Livsnyder-kærligheden

Kærlighedsidealet i Hotel Romantik er på mange måder typisk for vores tid. Kærligheden fremstilles som noget, der skal give livsglæde. Deltagerne vil have en partner til rejser, gode samtaler, vin, nærvær, sensualitet og sex. Kærligheden varer, så længe den føles god. Men spørgsmålet melder sig også, om kærligheden dermed bliver mere selvisk.

En mandlig deltager siger på et tidspunkt til en kvinde, at hun "giver ham det, han har brug for". Det lyder umiddelbart romantisk. Men samtidig afslører det måske også noget om den moderne kærlighedsforståelse: At den anden bliver et middel til min egen lykke frem for et menneske, jeg selv ønsker at tjene og give mig til. Kærligheden bliver let til følelsesmæssig forbrugerkultur.

"Det hele virker lidt trist"

Sognepræst Nana Hauge fra Hårslev Kirke på Fyn har også fulgt med i Hotel Romantik. Hun mener, at programmet siger meget om det moderne menneskes længsel efter kærlighed, mening og fællesskab.

"Mit umiddelbare indtryk er, at det hele faktisk er lidt kynisk, og jeg blev ramt af en trist stemning. Der er flere sårbare mennesker, som har oplevet store tab. Flere har mistet en ægtefælle, og en har mistet et barn. Samtidig er det også en generation, som næsten ikke vil være gamle," siger hun.

Men hun understreger samtidig, at programmet viser noget dybt menneskeligt.

"Programmet viser jo, hvor stærk længslen er i mennesket efter at finde den eneste ene. De taler meget om soulmates. Vi siger ellers i dag, at man sagtens kan leve alene, og at man ikke behøver et parforhold for at være lykkelig. Men alligevel sidder de nu som 70-årige og mærker, at det faktisk ikke er sjovt at være alene," siger hun.

Nana Hauge hæfter sig især ved deltagernes livssyn.

"Flere siger: "*You only live once*." Vi lever kun én gang. Det minder mig om Prædikerens Bog, hvor der står: "Spis dit brød med glæde og drik din vin med godt mod."

Men hos Prædikeren ligger der samtidig en stor tomhed og håbløshed bag ordene. Alt er tomt, hvis der ikke findes et håb ud over dette liv.

Når evighedsperspektivet forsvinder, bliver livet noget, man skal presse mest muligt ud af her og nu. Så bliver andre mennesker også let til midler for min egen livsudfoldelse," siger hun.

Når mennesket skal frelse mennesket

Ifølge Nana Hauge opstår problemet, når mennesker begynder at forvente af et andet menneske, hvad kun Gud kan give.

"Det er et forløsende møde, de søger. Og det er jo meget menneskeligt. Men spørgsmålet er, om hjertet kommer til at hænge for meget ved det jordiske – ved ægtefællen, familien eller børnene. Vi må ikke forgude andre mennesker," siger hun.

Hun peger på, at mennesker altid vil komme til kort over for hinanden.

"Et menneske kan ikke bære den plads, som egentlig tilhører Gud. Vi fejler, svigter og skuffer hinanden. Derfor bliver vi også knuste, når vi forventer, at en partner eller vores børn skal gøre det ud for Gud," siger hun.

Ifølge Nana Hauge handler den kristne forståelse af ægteskab ikke først og fremmest om selvrealisering.

"I den kristne forståelse handler ægteskabet om gensidigt at ofre sig for hinanden. I dag går mange ind i et forhold med ønsket om selv at blive fuldendt. Men tanken er jo egentlig, at jeg skal give mig selv til den anden – ikke først og fremmest få mine egne behov dækket," siger hun.

Hun nævner også en kvindelig deltager, som siger, at hun gerne vil have "en bamse".

"Det siger noget om vores tid. Men intet menneske kan blive vores frelser," siger Nana Hauge.

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Den tidligere muslim Christopher Ziadpour producerer kristne programmer på persisk hjemme i huset nær Kristiansand og lægger dem ud på nettet til gavn for iranere 6.000 km væk.

Foto: Stein Gudvangen, KPK

Iransk YouTube-missionær i Norge håber på regimets fald

Af Stein Gudvangen, KPK

Mens hans hjemland er i krig, og præstestyret rystes, sender den landsforviste iraner Christopher dagligt håbefulde budskaber fra Norge til sine landsmænd i hemmelige kristne netværk.

Christopher Ziadpour håber, at befolkningen i Iran snart vil blive befriet fra det muslimske præstestyre, der har holdt borgerne i et jerngreb siden revolutionen i 1979.

Men det vigtigste for ham er, at alle 92,5 millioner borgere hører det kristne budskab. Det er noget, han arbejder for hver dag – og det giver resultater.

Græder over lidelserne

Vi møder Christopher i idylliske omgivelser på Flekkerøya lige uden for Kristiansand. Fra stuen i et charmerende hus, hvis ældste del stammer fra det 18. århundrede, sender Ziadpour sit klare kristne budskab til Iran, 6.000 kilometer væk.

Han græder over lidelserne i sit hjemland og er chokeret over, at måske titusindvis er blevet dræbt af myndighederne. Det er også trist, at mange har mistet livet i krigen siden den 28. februar.

Samtidig håber han, at USA og Israel vil "færdiggøre arbejdet", som han udtrykker det. Han ønsker blot, at presset på præstestyret skal være så stort, at det fjernes for altid.

Livet har taget flere uventede drejninger for Christopher Ziadpour, et navn han bruger i Vesten, men som ikke er det, han voksede op med. Han blev født i en middelklassefamilie i Teheran i 1976 og voksede op i byen Karaj, et par kilometer vest for hovedstaden.

Som ung mand forlod han Iran og tog til Tyrkiet for at arbejde i Istanbul. På sin Instagram-konto har han beskrevet sig selv som radikal muslim, "men så mødte jeg Jesus og blev frelst." Dette skete, kort efter at han kom til Tyrkiet i 2000. Han modtog et tidligt kald fra Gud til at give det videre, han havde modtaget, og det første skridt på vejen var en bibelskole i en iransk menighed.

Erklæret død af familien

For Christophers nærmeste venner var det alt andet end okay, at han blev kristen.

"Mens jeg arbejdede i min onkels turistbureau i Istanbul, lærte jeg nogle kristne iranere at kende. Da jeg blev kristen, var min mor, som var meget radikal, særlig hård mod mig. Hun ringede ofte til mig, men uden at tale med mig. I stedet hørte jeg en optagelse af Koranen blive læst op," fortæller Christopher til Kristelig Pressekontor og forklarer, at det ikke var nogen tilfældighed.

"Når en muslim dør, bliver der reciteret vers fra Koranen over vedkommende, så når hun citerede fra Koranen, var det en erklæring om, at jeg blev betragtet som død," siger han.

Dette varede i uger og måneder – indtil moderen også kom til tro på Jesus.

Ægteparret Elisabeth og Christopher Ziadpour står sammen i arbejdet med at nå iranere og andre med det kristne budskab, som bliver sendt fra et gammelt hus på Sørlandet i Norge. Foto: Stein Gudvangen, KPK

YouTube-prædikant

Christopher kom til Norge, fordi han giftede sig med Elisabeth fra Verdal. Efter 21 år i landet taler han godt norsk. Hans første sprog er persisk, men han taler også tyrkisk, aserbajdsjansk og dari.

Han prøver i øjeblikket at lære både klassisk og moderne græsk. Han har også lært noget hebraisk. Alt dette gør han for at sprede evangeliet til mennesker, der endnu ikke har hørt det.

"Jeg har flere YouTube-kanaler, én på norsk og tre på persisk," siger han.

Hver søndag er der et møde. Dette filmes og lægges online om eftermiddagen under vignetten Growing in Grace. Denne kanal har 560 følgere.

Midt på ugen laver Christopher også et program for iranere på persisk.

Produktionen er enkel. Han lægger en bærbar computer på stuebordet og optager med sin mobiltelefon, som han monterer på et stativ. Det er hans eneste kamera. Det er ikke teknisk avanceret, men det er lige så nemt at skabe et tv-studie i sin egen stue fra 2026.

Når han er færdig med at optage, lægger han optagelsen online, hvor han har YouTube-kanaler for forskellige målgrupper. De tre persisksprogede kanaler er opdelt efter vidensniveauet hos dem, der ser og lytter. Begynderkanalen har i øjeblikket 700 følgere. Den anden har indhold for øvede og lige over 1.000 følgere. Den tredje er rettet mod ledere og præster, der har brug for videreuddannelse. Den har 1.100 følgere.

4.000 frelst

Mange følger udsendelserne, og responsen er god. Iranere tager i stigende grad imod Jesus.

"Det startede med én familie i Iran, og nu er over 4.000 mennesker blevet frelst. Næsten hver uge kommer mindst fem mennesker til tro," siger en begejstret Christopher Ziadpour, der ikke tør rejse til Iran, efter han blev kristen.

– Hvordan tæller I, hvor mange personer, der har modtaget budskabet gennem jeres udsendelser?

"Jeg har kontakt med forskellige husmenigheder. Da det ikke er tilladt for kristne i Iran at samles på sædvanlig vis, er dette et netværk af hemmelige undergrundsfællesskaber," forklarer han.

Der er officielle kirker i Iran for armeniere, men iranske kristne har ikke tilladelse til at gå der.

"De bliver konstant overvåget, og hvis de forsøger at komme derhen, bliver de stoppet. Hvis de vil have et kristent fællesskab, er de nødt til at starte en hemmelig kirke."

Mødes i Tyrkiet

Christopher kan ikke komme til Iran. Det er for farligt. Men hvert år møder han iranske kristne i Tyrkiet, som fortæller ham, hvordan det går i deres hjemland. På den måde får han et godt overblik over fremskridtene. Han tør godt tale om møderne, men vil ikke sige noget om, hvem han møder, eller hvor i Tyrkiet de mødes.

"Jeg baserer hele arbejdet på mennesker, der har taget imod troen på Jesus, og som kan give budskabet videre. De er nøglepersoner. Vi lærer dem at kende i en proces, der går gennem mange filtre, så vi kan være sikre på, at vi kan stole på dem. Vi taler med dem individuelt og underviser dem. De forskellige grupper og menigheder i Iran ved, at der er andre grupper, men de kender ikke hinanden," forklarer Christopher.

Frygtelig smertefuldt

Noget af det sværeste ved at være eksil-iraner i Norge nu er viden om, at så mange landsmænd blev dræbt under demonstrationerne, der begyndte den 28. december sidste år. Christopher mener, baseret på sit kontaktnetværk, at det kan være mere end 40.000 mennesker.

"Det er virkelig smertefuldt. Vi hører detaljer om tortur og voldtægt og folk, der bliver hængt på gaden, fordi de ønsker frihed og demokrati. Det rammer unge mennesker, der kun er 16-17 år gamle. Det er en katastrofe. Jeg har selv børn på samme alder," siger Christopher, og hans øjne bliver store, mens han fortæller historien.

"Vi beder om, at det muslimske præstestyre skal forsvinde. Det vil gøre det bedre for alle kristne i Iran, og et regimeskifte vil føre til, at alle i landet kan trække vejret og være frie. Det vil være godt ikke kun for Iran, men for hele verden," siger Christopher Ziadpour.

I forsøget på at dæmme op for undergrundskirkens vækst har kommunistpartiet blandt andet forbudt børnebibler og lavet en "revideret" bibel, der fremstiller Jesus som en morder.

Foto: Shutterstock/DC Studio

Kinas kommunistparti omskriver Bibelen for at påvirke kristne

Med 130 millioner kinesiske kristne og den fortsatte eksplosive vækst i undergrundskirken er der nu flere kristne i Kina end medlemmer af det kinesiske kommunistparti. Det har fået kommunistpartiet til at ty til drastiske foranstaltninger.

Det skriver CBN News.

Den kinesiske regerings forfølgelse af kristne har kun ført til endnu mere kirkevækst, så nu prøver kommunistpartiet at fordreje Bibelen med det, de kalder en "opdatering" med "socialistiske værdier". Samtidig fjerner de passager, der ikke afspejler kommunistiske overbevisninger.

"Kineserne er ikke længere tilfredse med alle disse forsøg på at tvinge kristne til at fornægte deres tro," siger Tina Ramirez, grundlægger af menneskerettighedsorganisationen Hardwired Global. "Og nu har de taget det til et nyt niveau, hvor de forsøger at omskrive, hvad Bibelen siger, for at forvirre folk og forhindre dem i at blive kristne."

Jesus fremstilles som morder i Joh. 8

I en gymnasielærebog finder man således en revideret version af Johannesevangeliet kapitel otte. I kommunistpartiets version ender det ulykkeligt for kvinden, der blev grebet i utroskab. Den reviderede version lyder nu:

"Jesus sagde engang til den vrede folkemængde, der forsøgte at stene en kvinde, der havde syndet: "Den iblandt jer, som er uden synd, skal kaste den første sten på hende." Da hans ord nåede deres ører, holdt de op med at bevæge sig fremad. Da alle var gået væk, stenede Jesus selv kvinden og sagde: "Jeg er også en synder."

Forbud mod børnebibler

Bob Fu, præsidenten for ChinaAid, siger om udviklingen: "Vi har set en eskalering. Bibler til børn er fuldstændig forbudt. Alle bibel-apps og bibelrelaterede apps blev med magt fjernet fra alle e-handelsbutikker. Og millioner af kinesiske kristne børn er blevet tvunget til at underskrive en formular, hvori de offentligt afsværger deres tro."

Også Todd Nettleton fra Voice of the Martyrs har kommenteret udviklingen.

"Problemet for det kinesiske kommunistparti er kontrol. Det handler altid om kontrol. Og de ser evangeliet, det kristne budskab som noget, der vil fratage kontrollen fra det kommunistiske parti. Så denne nye socialistiske oversættelse af Bibelen er blot endnu et skridt for det kinesiske kommunistparti i deres forsøg på at kontrollere kirken og virkelig misbruge kristendommen som et middel til at kontrollere folket og hjælpe dem med at tjene partiets interesser."

Dømt til at tabe

De kinesiske kristne giver dog ikke op, påpeger CBN News. En kinesisk præst citeres for at sige: "Kommunistpartiets ledere har valgt en fjende, der aldrig kan fængsles. De er dømt til at tabe."

Bodil

10.000 kirker ventes at deltage i mission under VM i fodbold

Evangeliserings- og discipelskabstjenesten Cru håber at mobilisere 10.000 kirker til at sprede evangeliet under sommerens verdensmesterskaber i fodbold, der finder sted i USA, Canada og Mexico.

Det skriver Christian Today.

Cru samarbejder med *Fellowship of Christian Athletes* (FCA), *Alpha USA*, *I Am Second, TryPraying* og andre organisationer for at udruste kirker og enkeltpersoner til under VM at være værter for begivenheder og sammenkomster, der kan føre til "varige samtaler om evangeliet".

Logoet for kampagnen Victory Beyond the Cup, som har fokus på varig forvandling i mennesker efter VM's afslutning.

Kampagnen, der kaldes *Victory Beyond the Cup*, vil omfatte kirker og enkeltpersoner, der afholder arrangementer, og som vil udlevere fysiske og digitale pakker. I pakkerne findes alt fra bønnekort til samtaleemner og madopskrifter.

Heather Reddy, administrerende direktør for Victory Beyond the Cup, sagde: "Med så mange mennesker, der interagerer med VM, uanset om de ser det med venner, tjekker resultater eller endda overværer en kamp i en af USA's værtsbyer, er muligheden for evangeliets indflydelse for stor til at gå glip af."

"Ved at fjerne barrierer og gøre det nemt at være vært og deltage, håber vi, at vi vil se en varig forandring, en, der varer ved, længe efter at vinderen er kronet."

Tidligere VM-kampagner

Det er ikke første gang, kristne har brugt VM som en mulighed for at fremme evangeliet.

Under VM i fodbold i Rusland i 2018 var Mission Eurasia involveret i en større kampagne, hvor 400 kirker uddelte 500.000 stykker evangelisk litteratur, herunder russiske bibler.

Noget lignende skete under VM i Brasilien i 2014, hvor Frelsens Hær udsendte missionshold og frivillige fra hele verden for at dele evangeliet og yde lokal støtte til lokalsamfundene.

Andre kristne kampagner har fokuseret på nogle af de mere mørke aspekter af VM. I Tyskland i 2006 deltog mange kirker og kristne organisationer i kampagner, der udtrykte bekymring over prostitution og sexhandel. På det tidspunkt havde Tyskland netop legaliseret prostitution, og der var blevet oprettet officielle prostitutionszoner for at imødekomme fans under konkurrencen.

Bodil

Jihadister har bortført 42 børn og dræbt otte kristne i Nigeria

Af Bodil Lanting

To rivaliserende jihadistgrupper opererer i det nordøstlige Nigeria, hvor bevæbnede mænd forrige fredag bortførte mindst 42 børn fra to skoler i byen Mussa i Borno-staten. Aftenen forinden var otte kristne blevet dræbt under koordinerede angreb. Angiveligt havde nigerianske sikkerhedsstyrker netop forladt området, da angrebene fandt sted.

Terrorgrupperne Boko Haram og Islamisk Stat i Vestafrika-provinsen (ISWAP) er begge aktive i det pågældende område, men flere iagttagere mener, at det sandsynligvis er Boko Haram, der står bag angrebet på skolerne.

Nogle af de bortførte børn var under fem år, skriver den internationale organisation Genocide Watch.

Under terrorangrebet, der torsdag aften ramte kristne samfund nær byen Chibok i Chibok Local Government Area (LGA), blev otte personer dræbt, herunder en nyfødt baby.

Oplysningerne er blevet bekræftet af præsidenten for Middle Belt Forum (MBF), Dr. Pogu Bitrus, over for mediet Truth Nigeria fredag den 15. maj 2026.

To terrorgrupper skjuler sig i Sambisa-skoven

Genocide Watch skriver, at byen Mussa, et overvejende kristent samfund, ligger i den sydlige udkant af Sambisa-skoven, der netop er kendt som et skjulested for de berygtede terrorister fra både Boko Haram og ISWAP.

Ifølge Truth Nigeria har næstformand for Borno State House of Assembly, Rt. Hon. Abdullahi Askira, bekræftet terroristernes invasion af skolen.

Angiveligt stormede bevæbnede terrorister på motorcykler skolens område bare 10-15 minutter, efter at nigerianske tropper på patrulje i området havde forladt lokalområdet. Det lykkedes dog mange af eleverne at flygte ind i bushen for at undslippe angriberne.

At angrebet kunne foregå, bare få minutter efter at patruljen forlod området, indikerer ifølge næstformanden, at terroristerne har spioneret på troppernes bevægelser, før de slog til.

Nylige angreb

Den 16. april 2026 rapporterede mediet Punch, at formodede Boko Haram-krigere angreb Mussa-samfundet i Askira/Uba LGA og dræbte fire nigerianske soldater og en civil kvinde. Ifølge rapporten fandt angrebet sted omkring middagstid, og tropper fra 115. taskforce-bataljon kæmpede imod terroristerne for at forhindre dem i at erobre byen fuldstændigt.

Lokale vagtværn

Om angrebet torsdag aften den 14. maj fortalte Dr. Pogu Bitrus fra Chibok til Truth Nigeria:

"De sneg sig ind i tre lokalsamfund omkring Chibok og begyndte at angribe dem samtidig omkring klokken 3. Landsbyernes vagtgrupper, der blandt andet inkluderer lokale jægere, gjorde deres bedste og dræbte endda nogle af Boko Haram-terroristerne – omkring fem af dem," sagde han.

Om de dræbte fra landsbyerne tilføjede Dr. Bitrus: "De af vores folk, der blev dræbt eller såret, var dem, der løb i forskellige retninger på grund af panik og forvirring. De blev lette mål for terroristerne."

Dr. Bitrus tilføjede, at 23 af indbyggerne, fortrinsvis fra vagtgrupperne, blev såret under de koordinerede angreb.

Tradition for modstand

Ifølge Dr. Bitrus er alle samfund omkring Chibok kristne, og Boko Haram og ISWAP har udført angreb på dem siden 2011 for at tvinge dem til enten at konvertere til islam – eller forsvinde fra området.

"Vi har modstået islamisering, der går århundreder tilbage med kampe mod jihadister," påpeger han.

"Hvis de kunne underkue vores forfædre, kan de ikke besejre os nu, hvor vi har Jesus som vores vejleder og frelser," sagde han.

Chibok-pigerne

Navnet Chibok forbindes især med den berygtede kidnapning natten mellem den 14.-15. april 2014, hvor Boko Haram bortførte 276 skolepiger fra Government Girls Secondary School i Chibok.

Kidnapningen skabte voldsom international fordømmelse, og også USA's tidligere førstedame Michelle Obama blev fortaler for den globale kampagne #BringBackOurGirls.

Her 12 år senere er over 100 af Chibok-pigerne blevet frigivet eller er flygtet fra deres kidnappere, mens det er stadig uvist, hvad der er sket med de øvrige piger.

Esben Thusgård blev den 30. april 2026 valgt som biskop i Aarhus Stift efter anden valgrunde. Han bliver dermed den 61. biskop i Aarhus. Foto: Sophie Dreijer

Mød Esben Thusgård – den nyvalgte biskop over Aarhus Stift

Hvem er den kommende biskop over Aarhus Stift, Esben Thusgård? Mød ham i en samtale om folkekirkens ansvar og om fælleskirkeligt samarbejde. Om forkyndelse til tro og om tre ord, som han vil bruge om sig selv.

Af Lisbeth Møller Morell

Esben Thusgård har for nylig vundet valgkampen om at blive indstillet hos Kongen og i Kirkeministeriet som den nye biskop over Aarhus Stift. Til trods for travlhed skaber han plads til interviewet med tre dages varsel.

Vi mødes på hans kontor i det nordlige Aarhus. Det, som først springer i øjnene, er et stort aflangt bord med god plads til dem, som Esben skal mødes med.

I øjeblikket er der en del medieopmærksomhed på ham på grund af den forestående bispevielse i Aarhus Domkirke den 31. maj, hvor Kongen også vil være til stede.

Begivenheden er for alle dem, der er inviterede – en bred repræsentation i den danske folkekirke.

”At der er en del opmærksomhed omkring bispeembedet, kommer ikke som en overraskelse for mig. Jeg tager det som en del af pakken og har set, hvilken betydning tidligere biskopper har haft.”

Tror du opmærksomheden kommer til at påvirke dig?

”Kom tilbage om ti år, så kan vi tale det. Jeg tror ikke, at opmærksomheden vil påvirke mig, og jeg tror ikke, at du får nogen til at svare anderledes på det spørgsmål. Jeg er jo en bondedreng fra Vestjylland, og jeg bilder mig ind, at det ikke vil påvirke mig. Det er i hvert fald ikke det, der driver mig, det er nogle andre ting.”

På Esbens hjemmeside kan man se udtalelserne på skrift fra mange af de 150 stillere, der muliggjorde hans kandidatur i bispevalgkampen. Det fremgår også, at der var yderlige 90, som der ikke var plads til på listen. Der ligger også nogle videoer, hvor de medvirkende fortæller, hvorfor de ville stemme netop på ham som nye biskop.

”Anerkendelsen er rørende, siger Esben og fortsætter: ”Og det er ikke forkert at sige, at det også kan give et forventningspres. Jeg skal passe på med at gå ind i embedet med et pres, jeg tager et skridt ad gangen, og mon ikke det nok skal lykkes. Jeg går ydmygt til værks og tænker, at bispeembedet er et job som ethvert andet, hvor jeg er kaldet til at gøre det bedste, jeg kan. Mit mandat kommer fra alle dem, der har stemt i forbindelse med bispevalget.”

Folkekirkens ansvar som kulturbærer

Esben valgte at studere teologi, fordi livets eksistentielle spørgsmål optog ham Han har arbejdet som præst og som provst og har været formand for Provsteforeningen i halvandet år, inden han søgte stillingen som biskop over Aarhus Stift. Det var et oplagt skridt at stille op som kandidat til bispeembedet, som han kan varetage de næste fjorten år, indtil han fylder 70 år.

”Jeg er ikke en, der klistrer til taburetten, så hvis kræfterne, initiativet og engagementet slipper op, giver jeg gerne ansvaret videre. Hvis det at tage ansvar holder dig vågen om natten, så skal du ikke gøre det, men det holder ikke mig vågen om natten, som det er nu.”

Esben beskriver folkekirken, som kulturbærer. Med det mener han, at næsten alle danskere kender til dåbsritualet og Bibelens ord om at lade de små børn komme til Jesus. ”Dåbsritualet er en vigtig markør i den danske kultur. Når Folkekirken forkynder evangeliet, præger det samtiden og kulturen. I forkyndelsen af evangeliet ligger der et budskab om menneskeligt ligeværd og en værdighed, der er knyttet til ethvert skabt menneske. Værdier, som sætter sig i folkeligheden, og som kan være med til at formulere nogle holdninger i befolkningen.”

Esben tænker, at folkekirkens opgave også er at tale ind i alt det, som vi ikke har magten over.

”Folkekirken har et sprog for alt det, der sker, hvor vi kan føle afmagt – at vi ikke har kontrol. Til gudstjenesten om søndagen samles vi lige præcis om det, vi ikke har kontrol over. Vi sidder på kirkebænken over for den Almægtige, som holder hånden under alting.”

På din hjemmeside er der emner, som kan synes mere politiske, hvad tænker du om det?

”Vi har politikere, der tager ansvar for politikken. Men at vi alle kan bidrage til fx det lokale beredskab, er ikke i sig selv politisk. Men at bidrage ind i en fælles opgave, som politikerne jo også er optaget af. Så hvor går du hen, hvis alarmen lyder? For mange vil det være naturligt at kigge mod kirken og at opsøge folkekirken for at dele frygten eller usikkerheden med andre.

> *Vi kan komme så langt, som vi kan med respekt for hinandens forskelligheder. Forstyrrelsen består i, at vi taler forskelligt om den samme tro, og i at vi ser forskelligt på teologien."*

Kirken har et sprog for at dele den psykologiske usikkerhed, som man ikke har andre steder Det handler om et omsorgsarbejde og en forskel, som folkekirken kan gøre."

Folkekirkens ansvar for klima og beredskab

Adskillige gange i løbet af samtalen nævner Esben vigtigheden i at tage ansvar ind i det, som man er en del af. Det har han selv gjort, siden han var helt ung:

"Jeg var også den, der meldte mig til elevrådet i folkeskolen. Jeg synes, det er vigtigt at tage ansvar ind i det, man er en del af – at bære stafetten videre. Det er en fin ting at være medansvarlig for at evangeliet forkyndes i hele Aarhus Stift."

Han mener også, at folkekirken har noget særligt at byde ind med indenfor klima, beredskab, mistrivsel og ensomhed.

På spørgsmålet om, hvad Esben tænker, at folkekirken kan bidrage med ind i klimaproblematikken, nævner han to ting.

For det første, det snævre indkøb i folkekirken, hvor data viser, at folkekirken på mange områder er nået langt – og også længere end andre. Særligt hvad energibesparelser angår.

For det andet nævner han den teologiske refleksion og forkyndelsen.

"Se bare til begrebet "klimaskam. Hvad handler det om andet, end at der er mennesker, som oplever skam, nærmest blot fordi de indånder ilt og udånder kuldioxid. Det er der nogen, som skal tale ind i, og jeg mener, at det skal vi som folkekirke gøre. Vi skal tale højt om det og tale ind i det. Når nogen overhovedet tænker, om man tør sætte børn i verden, fordi usikkerheden er for stor, skal vi tale håbet og modet frem. Den kristne forkyndelse har vi om noget brug for."

Med hensyn til beredskab tænker Esben, at folkekirken skal tage sig af medmenneskelige aspekter; at yde omsorg for den enkelte og at lindre den psykologiske usikkerhed, som kan opstå i hverdagen.

"Folkekirken har et sprog for usikkerheden i en foranderlig verden. Folkekirken har også et fællesskab med en fremstrakt hjælpende hånd Når vi oplever afmagt, kan vi rette blikket mod Folkekirken og søge hjælp der."

Udover klima og beredskab vil Esben også arbejde for, at folkekirken tager ansvar ind i mistrivsel og ensomhedsproblematikken.

Fælleskirkeligt samarbejde

På spørgsmålet om, hvordan han forholder sig til fælleskirkeligt samarbejde, bliver han i første omgang stille. Det står ikke omtalt på hans hjemmeside – og netop derfor, spørger jeg.

Han fortæller, at folkekirken gerne vil hjælpe med at facilitere et møderum til dem, som har brug for det. Han nævner også det økumeniske samarbejde med den ortodokse kristne, særligt i forbindelse med de mange ukrainere der er kommet til Danmark de seneste år.

"Der er flere menigheder i folkekirken, som har venskabsmenigheder rundt omkring i Europa og i Afrika. Dette internationale samarbejde har jeg også lyst til at prioritere. For de relationer med andre, der har en anden tradition og baggrund, er altid en berigelse at tage med ind i hverdagen."

Når vi taler om fælleskirkeligt samarbejde, definerer Esben folkekirken som en slags storebror, der også skal tage ansvar for den fælles samtale. Han beskriver det fælleskirkelige samarbejde, som en udfordring og som en forstyrrelse. At troen i frikirken og folkekirken udfolder sig forskelligt.

"Vi kan komme så langt, som vi kan med respekt for hinandens forskelligheder. Forstyrrelsen består i, at vi taler forskelligt om den samme tro, og i at vi ser forskelligt på teologien. Udfordringen består i, at vi er organiseret forskelligt, grundet forskellig tro og forskellig teologisk baggrund. Hvis forstyrrelsen kan pege på dialog, er det fint."

Kan vi som en kirke - forenet om den sande lære - nå længere ud i Danmark med evangeliet sammen. Hvad tænker du om det?

"Når samarbejdet mellem folke- og frikirke ikke er stærkere, end det er i dag, så er der nok nogle historiske grunde til det. Sammensætningen alene i folkekirken er meget bred med en spændvidde fra, hvad nogen vil kalde kulturkristne til andre, der har et mere inderligt og personligt forhold til troen. Bredden i folkekirken er først og fremmest en berigelse, og den giver også nogle udfordringer. Men det er ikke et problem i sig selv, at vi ser forskelligt på forskellige forhold."

Ledelse – at skabe plads for den seende

På Esbens hjemmeside, som indeholder adskillige prædikener og artikler, skriver han blandt andet i artiklen: Ledelse i en netværksorienteret verden:

Ledelse indebærer generelt, at lederen løbende er optaget af at skabe rum for at diskutere, hvad det er, vi ser foran os, og hvad opgaven er. En indbygget forudsætning er altså, at der ikke er nogen, der eksklusivt har set noget særligt, som andre skal involveres i. Tværtimod er det min erfaring, at ledelse handler om at muliggøre en samtale om, hvad opgaven består i.

Kan andre se, må den seende gøre opmærksom på det sete. Lederens rolle er at skabe rum for, at det, den anden har set, kan deles med andre.

Hvordan vil du skabe det rum, hvor andre bidrager med det, de har set?

"Jeg anerkender, at der er visionære mennesker, der ser noget. Personligt bliver jeg formet gennem de samtaler, jeg har.

Jeg har ikke oplevet Gud i den brændende tornebusk, men tror på, at vi gennem samtaler både i formelle rum og uformelle rum former vejen videre frem. Derfor er man desto mere velkommen, hvis man har set noget, som provsten eller biskoppen ikke har set."

Vigtigst at forkynde til tro

Forkyndelsen af evangeliet handler for Esben om lignelsen om sædemanden, som sår og sår og sår.

"Hvordan troen vokser og udvikler sig, må vi lade være op til Gud," siger han.

For Esben er det væsentlige som præst, at præsten forkynder til tro hos tilhørerne. "Det handler ikke så meget om, hvad der er på indersiden – om min tro – men om hvorvidt man kan forkynde til tro hos tilhørerne. Jeg vil selv helst ikke stå som det store trosvidne, for jeg bærer også tvivlen med mig. At stå ved sin tvivl og tro samtidig er for mig at se troværdigt."

For Esben betyder det ikke så meget, om forkynderen har stor eller lille tro, hvis blot forkyndelsen skaber tro. Han tænker, at en præst kan forkynde evangeliet, uanset om vedkommende selv tror eller ej.

Han refererer til skabelsesberetningen i Bibelen, hvor Gud Fader blæser sin ånde ind i skabningen – i leret, som han formede mennesket af. På den baggrund mener Esben, at Guds Ånd har taget bolig i ethvert menneske. At Guds Ånd bor i ethvert menneske, og det er derfor, vi ånder og lever. Han fortæller også, at det i Bibelen beskrives, hvordan Gud tager sin Ånd tilbage, når et menneske dør.

I forhold til Guds løfte i Apostlenes Gerninger, hvor Jesus siger til disciplene: "I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer," tænker Esben, at det tilsyneladende fortæller, at nogen oplever en særlig udrustning, eller at nogen udrustes på en særlig måde til at forkynde evangeliet.

"Vi er på vej ind i Guds mysterier," siger han og fortsætter: "Hvad er tro for en størrelse, hvis ikke det er noget, som Gud giver. Qua skabelsen har vi del i Guds Ånden."

Tre ord, som beskriver Esben som menneske

Hvilke tre ord vil du beskrive dig selv med?

Esben virker lidt ukomfortabel ved spørgsmålet og henviser i første omgang til, hvad andre siger om ham – men svarer dog på spørgsmålet

"Jeg vil gerne virke for at være samlende, fordi jeg tror på at fællesmængden imellem os er større, og jeg tror på at folkekirken og kristendommen har noget vigtigt at sige ind i verden. Den peger vores fællesmængde ud. Vi lever i en tid med polarisering, hvor vi kan opleve politikere trække debatten i hver sin retning. Jeg tror på, at vi må samles om at være i dette lille land."

"Jeg ser gerne mig selv som en holdspiller. Billedet, hvor biskoppen er som et teologisk fyrtårn, er ikke et godt billede. Jeg synes, vi skal finde nogle andre billeder. Fyrtårnet står alene på klippen og signalerer, at man skal sejle udenom. Det signalerer: "Hold jer herfra – sejl udenom."

Et andet billede kunne være en supertanker, hvor biskoppen er kaptajn. På supertankeren er der mange mennesker i spil i forskellige funktioner, og kaptajnen kan ikke noget uden alle de andre. Kroppen med de mange lemmer, hvor ingen kan undværes, er også et godt billede.

"At forstå sig selv som holdspiller, synes jeg er vigtigt."

Det tredje ord, som Esben beskriver sig selv med, er engageret. Folkekirken er en del af det, som vi er fælles om. Folkekirken er ikke en niche, som har plads i et hjørne om søndagen. Det politiske engagement og samarbejdet med Christiansborg er noget af det, jeg gerne vil byde ind med som biskop.

Jeg er optaget af forholdet til Christiansborg. Jeg har stor respekt for politikere, der løfter det ansvar. Samtidig er jeg meget opmærksom på grænserne mellem hverdagen i Folkekirken og det politiske. Jeg vil gerne være med til at holde samtalen varm, altså samtalen om hvor folkekirken kan være med i løsningen på samfundets spørgsmål og problemer. I kritisk med- og modspil."

"Jeg har meget energi på opgaven," slutter Esben Thusgård smilende.

Intenst, men opdigtet drama om Moder Teresa

Anmeldt af Henrik Højlund

Mother - En film om ingen ringere end moder Teresa, nobelpristager i 1979. Hun fik nobelprisen for arbejdet med fattige i Indien, som i dag er vokset videre ud i mere end hundrede lande verden over.

Teresa startede op med det i 1948, 38 år gammel. Hun havde i flere år været del af et nonnekloster, men havde fået en oplevelse af en direkte henvendelse fra Gud om at tage sig helt særligt af fattige i Indien.

Hun levede selv et meget asketisk liv. Hun tillod kun sig selv den mest nødvendige søvn og spiste helst kun ris og salt, og når hun i flere runder modtog prishædring for arbejdet, lod hun det altid gå videre til de trængte.

I filmen møder vi Teresa kort tid før, hun træder ud af nonneklosteret for selv at sætte fattigarbejdet i gang. Filmen leverer en meget intens historie med godt skuespil hele vejen rundt. Teresa er abbedisse i klosteret og agerer med abbedissens overordnede tone, samtidig med at hun også har tydelig sans for det menneskelige i samværet. Hun løber imidlertid snart ud i noget meget udfordrende med en nonne-søster som viser sig at være gravid. Teresa siger, at hun skal forlade klosteret, men klosterets øverste teologiske stemme, Fader Friedrich, er mere tøvende med sigte på den gravide nonnes fremtid. Han antyder endog, at hun måske godt kunne foretage en abort. Det er yderst utænkeligt, at en katolsk præst kunne have den holdning i 1948.

Dramaet er ren opdigtning. Teresa var ikke abbedisse. Hun fungerede som skoleleder på en skole i Calcutta forbundet med klosteret. Ligesom historien om den gravide søster også er opdigtning.

Historien sigter måske mod at vise, hvad den sidenhen verdenskendte mother Teresa rummede i sig af meget varierende følelser og hensigter.

Noget af det, der melder sig, kan forbindes med det, der nogle år efter hendes død i 1997, kunne læses i en bog, som samlede en lang række breve fra hende til nogle af hendes sjælesørgere og skriftefædre. Bogen udkom på dansk i 2008, Kom og vær mit lys. Bogen gør et dybt indtryk, fordi den giver os et indblik i, hvordan Teresa gennem mange år i sit arbejde var omtrent helt gnistløs i sin tro. "Jeg råber, klynger mig, jeg lider nød – og der er ikke En eneste, der svarer mig – ikke En hvortil jeg kan klynge mig – nej, ikke En. – Alene. Mørket er så mørkt – og jeg er alene. Min Gud, hvor pinefuld denne skjulte smerte er", skrev hun blandt andet.

Efter offentliggørelsen af hendes hudløst ærlige brevveksling med præsterne gav flere udtryk for, at de fandt hendes "troende" handlinger hykleriske. Hvordan kan man udleve næstekærligheden med et så markant udgangspunkt i troen som Moder Teresa uden selv at mærke troen, mærke Gud? Det er da dobbeltspil, påstod kritikerne.

"Man får undervejs en følelse af, at det vigtigste af alt er det menneskelige i modsætning til det religiøse."

At hun har længtes intenst efter at mærke Gud, bliver man ikke i tvivl om. Men dobbeltspil? Moder Teresa fortsatte med at handle som en troende, fordi hun vidste, at det var sandt at gøre det. Hendes manglende trosfølelse fik hende aldrig til at drage den konklusion, at Gud ikke findes og ikke var værd at adlyde i hengivelse for nødlidende mennesker. Hun slap aldrig kærlighedens tjeneste for de mest udsatte. Hendes hoved sagde hende, at det var hendes kald fra Gud, et kald, som hun i de tidligste år havde oplevet som et meget stærkt nærvær af Gud.

Filmen synes at have lidt af kritikernes tone. Man får undervejs en følelse af, at det vigtigste af alt er det menneskelige i modsætning til det religiøse. Den vedvarende fremhævelse af det kristeligt-åndelige som den vigtigste stemme synes at kaste Teresa – og de andre nonner, inklusive den gravide nonne – ud i menneskelig uklogskab og uberegnelighed.

Filmen skulle have meget mere sans for, at vi mennesker altid roder rundt i vores liv, uanset tro eller ej.

Og desuden opleves filmen som mærkeligt indskrænket, ligegyldig med sigte på Teresas stærke livsforløb.

Titel: Mother
Instruktør: Teona Strugar Mitevska
Genre: Drama
103 minutter
Aldersgrænse: 11 år
Premiere DK: 13. maj 2026

Filmen 'Mother' med den svenske stjerne Noomi Rapace i hovedrollen skildrer fem (fiktive) dage i livet hos Moder Teresa. Moder Teresa, Anjezë Gonxha Bojaxhiu blev født 26. august 1910 i det nuværende Nordmakedonien af albanske forældre. Mother Teresa døde 5. september 1997 i Calcutta. I 2003 blev hun saligkåret af pave Johannes Paul 2. I 2016 blev hun helgenkåret af pave Frans.

Mangler du en gaveidé til fars dag?

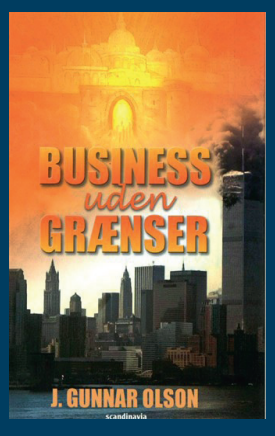

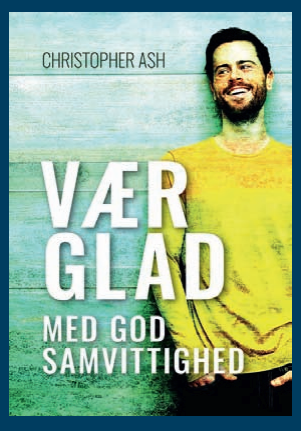

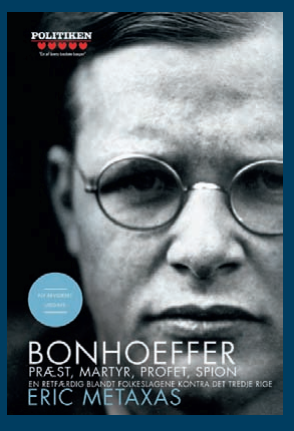

Business uden grænser. Oplev hvordan Gud var med en svensk forretningsmand. 149 kr.

Vær glad med god samvittighed. Genopdag samvittighedens gode kraft. 150 kr.

Bonhoeffer. Præst, Martyr, Profet, Spion
Af Eric Metaxas. 349 kr.
2. udgave

Jeg har slået mit telt op i håbets land

En klassisk andagtsbog af den svenske præst Tomas Sjödin med tekster til hver dag i året – med opmuntring og inspiration til hverdagslivet.

399 sider. 299 kr.

Kunsten at oversætte Bibelen

Bibelen er skrevet i en anden tid, på fremmede sprog og med en kultur fjern fra vores. Så hvordan sikrer man, at moderne læsere forstår meningen uden at tabe dybde og troværdighed?

Det er den udfordring, Iver Larsen tager livtag med i denne oplysende og tankevækkende bog. 186 sider.

249,-

Spændende romaner fra danske forfattere

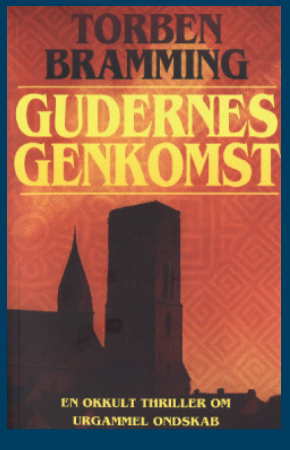

Gudernes Genkomst

Torben Bramming har skrevet denne overraskende roman om okkulte kræfter, en gruppe unge kristne og en dansk præst, der pludselig står overfor åndelige kræfter fra en urgammel ondskab.

364 sider. 249,- kr.

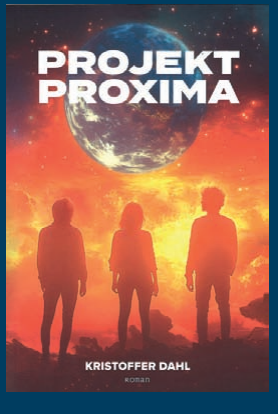

Projekt Proxima

En original roman om menneskets grundvilkår og kald, om Herrens storhed og kærlighed og om verden, som den kunne have været.

Af Kristoffer Dahl

304 sider. 229,95 kr.

GODE BØGER - find dem på hosianna.dk

Er den lidelse, som skyldes forfølgelse på grund af kristen tro, unaturlig?

Anmeldt af Josua Christensen

Den hollandske teolog Willem van der Deijl udfolder en nutidig forfølgelsesteologi med dybe rødder i den første kirkes kristologi og som et svar på en postkristen, vestlig teologi, der let ender med at forkynde billig nåde.

Helt grundlæggende stiller forfatteren spørgsmålet: Hvorfor lider millioner af kristne verden over? Er den lidelse, som skyldes forfølgelse på grund af kristen tro, unaturlig – noget vi skal bekæmpe i bøn – eller er det faktisk en central del af det at have del i Kristi død og dermed også hans opstandelse?

Centralt står Kristushymnen fra Filipperbrevet, som udfoldes i bogen – se illustration.

Deijl bruger Paulus' skildring af Jesu liv – fra privilegeret (Gud i sit rige) gennem tjeneste, ydmygelse, lydighed og død – frem til ophøjelse, magt og ære. Det er velkendte og storslåede hyldestord, som samtidig – ifølge flere teologer – angiver et mønster til efterfølgelse.

Selvom han havde Guds skikkelse, regnede han det ikke for
et rov at være lig med Gud,
men gav afkald på det,

tog en **tjeners** skikkelse
og blev mennesker lig,

og da han var trådt frem
som menneske,
ydmygede han sig

og blev lydig indtil døden,
ja, døden på et kors.

og hver tunge bekende:
Jesus Kristus er Herre
til Guds Faders ære.

for at i Jesu navn hvert knæ
skal bøje sig i himlen og på
jorden og under jorden,

Derfor har Gud **højt ophøjet**
ham og skænket ham navnet
over alle navne,

Kristushymnen fra Filipperbrevet kap. 2 skildrer Jesu liv – fra privilegeret (Gud i sit rige) gennem tjeneste, ydmygelse, lydighed og død – frem til ophøjelse, magt og ære.

Paulus beskriver umiddelbart efter Kristushymnen, hvordan hans eget liv følger i Jesu spor, og han betegner sin tidligere status som det rene skidt i sammenligning med muligheden for at følge Kristus i lydighed – endog lydighed til døden.

Igennem bogens kapitler dokumenterer forfatteren, at såvel kirkefædre som generationer af kristne helt frem til reformationen forstod Jesu død og opstandelse som en dobbeltsidet handling: Jesus gik i døden som en stedfortræder, der sonede vores synd, og samtidig som et forbillede til efterfølgelse. Ikke nødvendigvis i form af martyrdøden – selv om der også findes en række eksempler på det – men som et forbillede på total lydighed over for Gud. En lydighed, også gennem lidelse, forhånelse og ydmygelser … for evangeliets skyld.

Forfatteren går endda videre og hævder, at discipelskab uden denne forståelse slet ikke forholder sig til Jesu ord om, at den, der vil følge ham, må tage sit kors op og fornægte sig selv.

Vi ser i dag majoriteten af kristne, som lever i den ikke-vestlige verden, orientere sig mod denne oprindelige kristne forståelse: at lidelse og forfølgelse er en del af det at være Kristi efterfølger:

"… at kirkens lidelser sommetider kan hævdes at være et positivt kald snarere end et uløseligt problem (en teodicé), et ubærligt onde eller sågar en anledning til krig (casus belli). For klarhedens skyld: Kirken er ikke kaldet til at lide for lidelsens skyld; den er kaldet til fuld og hel overgivelse til Guds kærlighed, idet den vandrer i Kristi fodspor. Lidelse er ikke målet, men konsekvensen. Kirken er kaldet til at give skikkelse til Kristus" (s. 159).

Dermed giver bogen ikke blot en stærk teologisk forståelse af forfølgelsens betydning for millioner af kristne – primært i syd og øst – men også en påmindelse til alle kristne, "frie" såvel som forfulgte, om at vi kaldes til at give afkald på privilegier, status og magt, tjene mennesker i ydmyghed, lide for evangeliets skyld og ultimativt lægge vores liv ned i lydighed mod Kristus. Alt sammen fordi vi er "i Kristus", og går vi med ham gennem lidelse, skal vi også herliggøres med ham.

Det er alt andet end billig nåde. Det er et evangelium, der er værd at leve for – ja, værd at dø for.

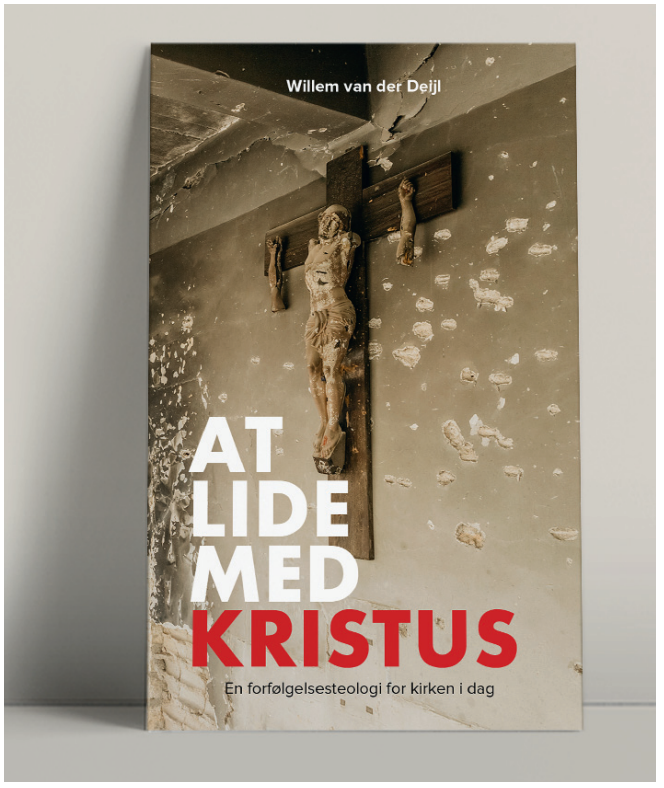

Willem van der Deijl:
At lide med Kristus
199 kr. 168 sider.
Udgivet af Open Doors

Ny bogserie tilbyder letlæseligt og overskueligt stof om nogle af de mest centrale emner i troen

Anmeldt af Jakob Fischer-Nielsen

"Resonans er for dig, der ønsker genklang af Guds ord i dit eget liv." Sådan lyder en af appetitvækkerne fra bogseriens cover - og det lyder bestemt attraktivt. Heldigvis lykkes missionen ganske fint. Bøgerne er godt formidlet og rummer både tyngde og helt almindelig hverdagsfornuft. Foreløbig udkommer tre bøger i denne omgang, og de er på hver deres måde fine, fængende og forståelige.

Redaktionen fortæller selv, at serien er kommet til verden, fordi de mente, der manglede nogle letlæselige og overskuelige bøger om nogle af de største og mest centrale emner i troen. Som de forklarer er målgruppen de, der gerne vil dykke ned i kristendommens nuancer og ønsker genklang af Guds ord i sit eget liv.

De tre første bøger hedder hhv. Jesus, Dåb og Hvile.

'Jesus' er skrevet af Oline Bøndergaard Kobbersmed. Hun er cand. theol. og underviser på Menighedsfakultetet. Når man skriver en bog helt generelt om Jesus, er man naturligt nok nødt til at være skarp på, hvordan man vil bruge kræfterne. Man kunne jo skrive et helt bibliotek. Forfatteren har valgt tre tilgange.

For det første spørger hun: "Har Jesus overhovedet levet?" Hun svarer og argumenterer klart og forståeligt og fortsætter med andet spørgsmål: "Skal jeg tro, at Jesus gik på vandet?" Her får vi også et godt og vedkommende svar.

Til sidst kommer det gode spørgsmål "Hvad har Jesus med mig at gøre?" Her åbner forfatteren mere op for netop resonansen. Vi får en fin indføring i, hvorfor det har betydning, at Jesus levede og gjorde mirakler.

Bog to hedder 'Dåb' og er skrevet af Kristoffer Hummelmose Enevoldsen. Han er præst, teolog, højskoleforstander på Luthersk Missions Højskole. Igen er der tre overskrifter, der danner skelettet i bogens struktur.

"Hvorfor skal vi døbes, når det afgørende er troen på Jesus?", "Hvorfor døbe børn, når der ikke er nogen eksempler på det i Bibelen?" og "Men jeg kan jo ikke huske min dåb…" Igen er der en god blanding mellem teologi, praksis og hverdagssprog. Alle kan være med i behandlingen af de store spørgsmål.

Endelig har Inge Kiel Hermanns skrevet 'Hvile'. Det er en fin og enkel bog, der udover naturligvis at være udsprunget af Bibelens tanker også bygger på et slægtskab med Thomas Sjødins 'Det sker, når du hviler' og Christian Hjortkjærs 'Utilstrækkelig'.

Udover at have skrevet bogen er Hermanns også medredaktør af hele serien. Hun er kemiker og er en smule mere personlig og praktisk end de to teologer. Endvidere er Inge Kiel Hermanns en del af redaktionsgruppen

Den enkle stil fungerer godt i alle tre bøger. Formidlingen er god og relevant. Har du en ven eller veninde, der vil vide, hvad kristendommen står for, så er det også gode bud på en intro til at få troen til at skabe resonans mellem hjerne og hjerte. De er meget studentervenlige, og der er da også studiespørgsmål bag i bøgerne.

Det er klart, at det er begrænset, hvad man kan nå på ca. 45 sider, og det er små bøger til en sympatisk pris, men på lidt plads formår forfatterne at dykke ned i store emner på en praktisk måde, så teologi og hverdagsliv bliver godt mikset. Her kan du opleve, at Guds ord kan få genklang i dit liv, for det er godt og solidt på en forfriskende enkel måde.

Oline Bøndergaard Kobbersmed: Jesus - Del af bogserien Resonans
Kristoffer Hummelmose Enevoldsen: Dåb - Del af bogserien Resonans
Inge Kiel Hermanns: Hvile - Del af bogserien Resonans
48 sider.
Pris pr. stk.: 49,95 kr.
Forlag: Credo

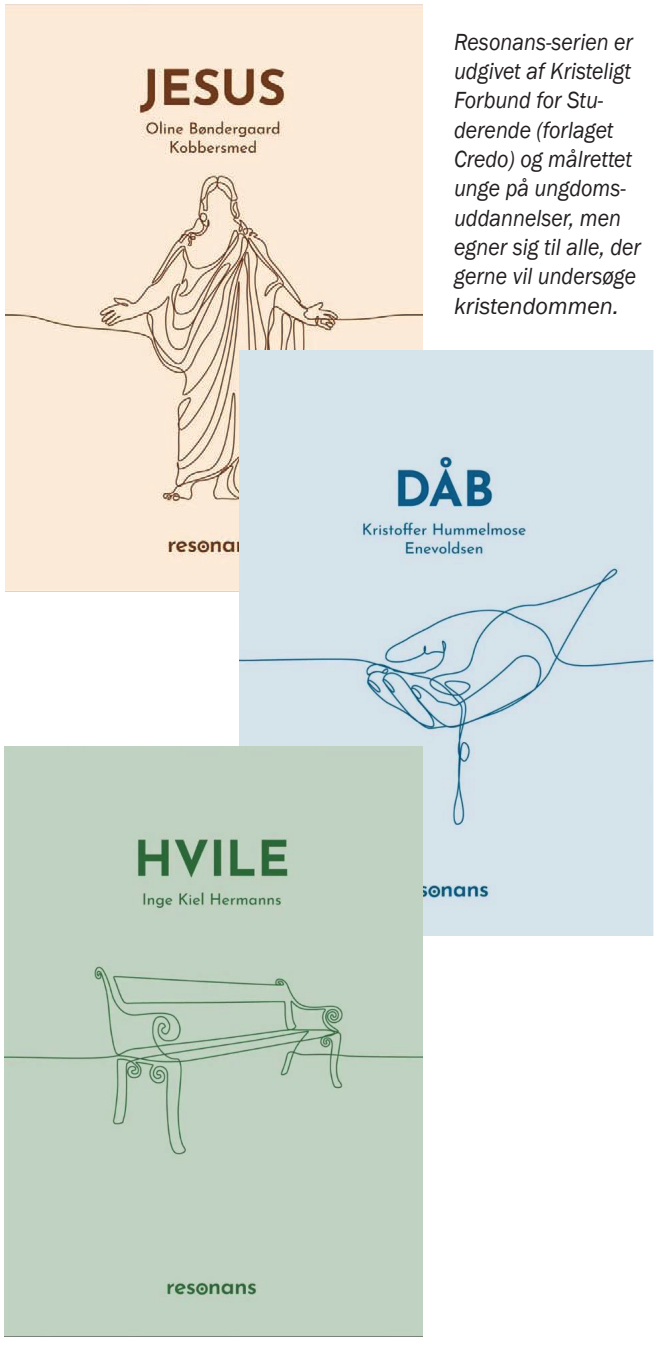

Resonans-serien er udgivet af Kristeligt Forbund for Studerende (forlaget Credo) og målrettet unge på ungdomsuddannelser, men egner sig til alle, der gerne vil undersøge kristendommen.

Et livsforvandlende møde med forfulgte kristne

Trods myndighedernes mistænksomhed fik en lille gruppe fra Open Doors mulighed for at komme ind i Indien, hvor de mødte forfulgte troende med stærke vidnesbyrd.

Af Josua Christensen, bestyrelsesformand og taler for OpenDoors

I slutningen af april i år rejste et meget lille selskab – tre mand høj (rettelig to mænd og en kvinde) til Indien. Angiveligt som turister, men reelt med det formål at møde kristne brødre og søstre, som lever med forfølgelse på grund af deres tro.

De tre skulle snart sande, at de indiske immigrationsmyndigheder ikke er så lette af narre. En kort mellemlanding i New Delhi endte med et meget nærgående forhør, ransagning af rejselederens telefon og en udtalt skepsis overfor rejsens reelle formål. Og havde det ikke været for massiv forbøn lige netop i disse minutter, kunne det være endt som den korteste missionsrejse i historien, men pludselig fik selskabet, uden nogen forklaring, alligevel lov til at rejse ind i landet.

Josua Christensen oplevede under rejsen med Open Doors til Indien, hvor vigtigt det er at besøge forfulgte kristne. Privatfoto

Jeg havde fornøjelsen af at være en del af dette selskab. Fornøjelse er måske et lidt underligt ord at bruge, når man tænker på, at vi rejste langt, kørte i mange timer, havde det meget varmt og af og til havde maver, der lavede ballade – men det livsforvandlende møde, som jeg har valgt at kalde denne artikel, gjorde det til en helt igennem fantastisk rejse.

Åndeligt slægtskab

Når jeg ser tilbage, er det med stor taknemmelighed over den åbenhed og trofasthed, som vi oplevede i mødet med vore forfulgte kristne brødre og søstre. At mærke et åndeligt slægtskab til kristne brødre og søstre, som lever under meget vanskelige vilkår, er, i mangel af bedre ord, fascinerende.

Det var mennesker, som i kulør, påklædning, sprog, kultur osv. var vidt forskellige fra rejseselskabet, men hver gang, vi bad for og med en forfulgt kristen, var atmosfæren mættet af en følelse af forbundethed.

Hvordan forklarer man, hvad der er på spil, når en kvinde kaster sig om halsen på en fremmed i hulkende taknemmelighed over, at denne har rejst langt for at høre netop hendes historie.

Og hvad siger man, når man erfarer, at netop det ord fra skriften, som man følte sig tilskyndet til at læse for en mand, som var kommet til tro på Kristus efter at være vokset op i en muslimsk familie, hvor faderen var imam, var det selvsamme skriftsted, som gjorde, at han gav sit liv til Jesus. Disse møder oplevedes som taget direkte ud af Efeserbrevets kapitel 2 "For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i."

Det, som vi under ingen omstændigheder kan regne ud, planlægge eller på anden vis kontrollere… det er i Guds mægtige hænder, og han, som er ubegrænset af tid og sted, lod os få lov til at gå i det, som han allerede havde forberedt. I OpenDoors kalder vi det "presence ministry", og det dækker over en erfaring, der går helt tilbage til stifteren, broder Andreas, der i 1955 rejste ind bag Jerntæppet for at opsøge kristne, som også dengang levede under undertrykkelse og forfølgelse.

På spørgsmålet om, hvordan han kunne hjælpe de kristne, som var isoleret fra resten af verden i et kommunistisk jerngreb, svarede østeuropæerne, det har du allerede gjort, for ved at være her, ved din blotte tilstedeværelse, bekræfter du, at Gud ikke har glemt os, og at vi har kristne brødre og søstre, der tænker og beder for os.

Hinduer bliver helbredt og omvender sig til Kristus

71 år senere er der stadig mange, ja endnu flere, der isoleres, udstødes og forfølges, på grund af at de har mødt den levende Guds søn. Det er det mest livsforvandlende møde, et menneske kan opleve.

Der er mange historier at fortælle fra Indien. Historier, som ofte er stærke, rørende og udfordrende på samme tid. Flere af dem begynder med hinduer, som er syge, ramt af nød og elendighed og ingen hjælp finder, før de vender sig til Kristus.

Mirakuløse helbredelser er langt fra ualmindelige. Det samme gælder omvendelser, som følger efter disse. Men i et samfund, der betragter alle andre religioner som fjendtlige (fremmede magters indblanding), der med alle midler skal bekæmpes, er der ikke plads til kristne.

Social udstødelse

Det betyder den voldsomste sociale udstødelse, man kan forestille sig, ofte med den nærmeste familie som de største modstandere. Udstødelsen er total, idet de udelukkes fra alt lige fra hjemmet til arbejdet til samhandel. Dermed er de presset fra alle kanter økonomisk, relationelt og i forhold til et retsvæsen, som holder med ekstremisterne, der kan overfalde, anklage og diskriminere imod de nye kristne uden at bekymre sig om konsekvenserne.

Myndighederne vender det blinde øje til, og i visse tilfælde er de direkte involverede i forfølgelsen. Et højaktuelt eksempel er, at myndighederne i delstaten Chhattisgarh, mens vi var der, skrev et påbud om at re-konvertere inden den 30. april i år. Ulydighed mod dette dekret vil blive sanktioneret med signifikante konsekvenser stod der i denne avisartikel.

Jesus vil jeg ikke opgive

Midt i, hvad der forekommer håbløst, har vi igen og igen set lyset i øjnene på mennesker, som siger: de kan gå efter mig, banke mig og udelukke mig fra alt, ja, de kan slå mig ihjel, men Jesus Kristus kommer jeg ikke til at opgive. Således faldt ordene fx fra en ung kvinde, som efter at være blevet helbredt fra en tilstand, der havde bundet hende til sygesengen i 8 måneder, besluttede sig for at følge Jesus, uanset prisen.

Og prisen havde hun allerede fået lov til at betale. Hun var blevet tæsket af sin egen familie, og efter en årelang periode med pres for "at vende hjem", som de kalder den re-konvertering, som kristne presses til, blev hun til sidst i 2025 smidt ud af sit hus og stod der uden hverken hjem, arbejde, familie eller noget andet end den dyrebare frelser, som hun havde overgivet sit liv til.

Som organisation har OD hjulpet med husleje, så udstødte ikke skal ende på gaden, mikrolån som har sat en familie i stand til at forsørge sig selv igennem en lille butik eller bod, sy-skoler, der har hjulpet unge kvinder, der presses til at gifte sig med hinduistiske mænd, til at kunne klare sig uden familien, som slår hånden af dem.

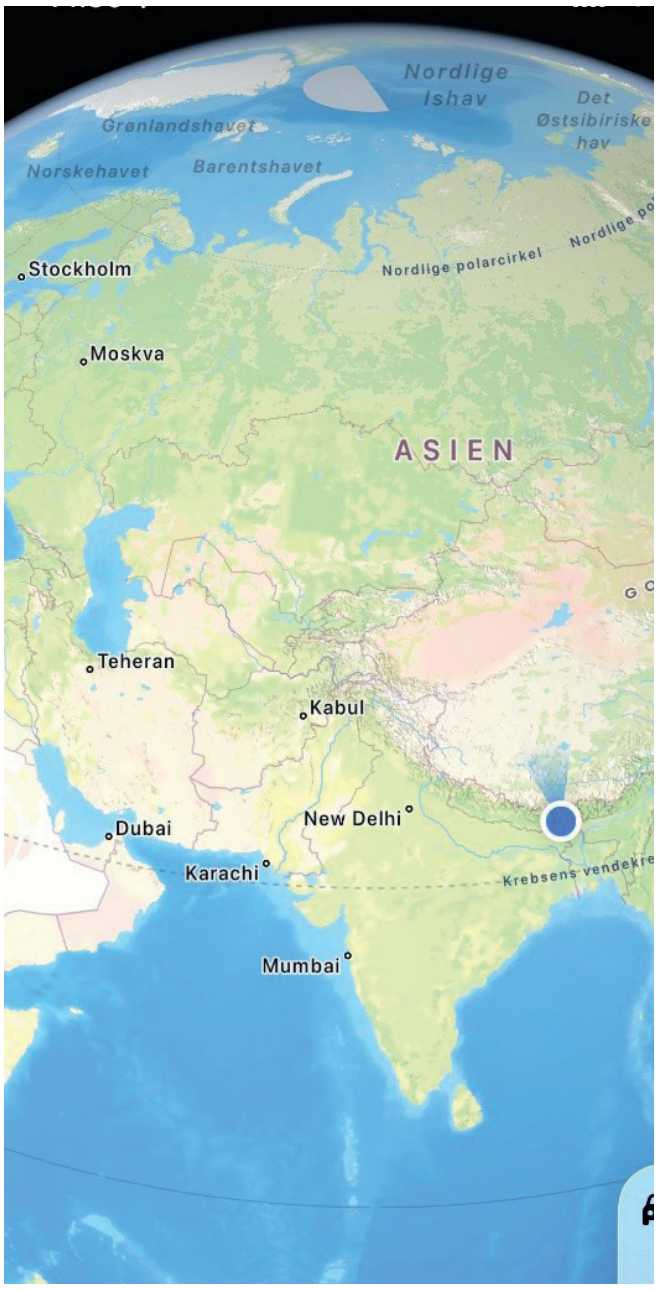

Efter nogle dage i Ranchi i det midt-østlig Indien gik rejsen til Seliguri i det allerøstligste Indien med få kilometer til hhv. Bangladesh, Nepal og Bhutan. Foto: Privat

> ***"de kan gå efter mig, banke mig og udelukke mig fra alt, ja, de kan slå mig ihjel, men Jesus Kristus kommer jeg ikke til at opgive."***

Projekter og penge er en lille pris for os i den velstillede del af verden i sammenligning med det, som det koster at holde fast ved Jesus, selv om man mister hele sit livsgrundlag og udstødes af alle relationer. Med den livsforvandling, vi har været vidner til i mødet med forfulgte indere, bliver man stolt og ydmyg på samme tid, fordi Gud har velsignet vores lille bidrag.

'Umulig tro' er i år overskriften for verdensranglisten over verdens mest forfulgte kristne, men underoverskriften siger: "men for Gud er alting muligt", og det må vi i sandhed sige, at vi har været vidne til.

Højdepunktet i Himalaya

Efter nogle dage i Ranchi i det midt-østlig Indien, gik rejsen til Seliguri i det allerøstligste Indien med få kilometer til hhv. Bangladesh, Nepal og Bhutan. Himalayas bjergkæde deles af landene i dette område, og skønt vi nærmest bare nåede bjergenes fod med sølle 3.000 meters højde, fik vi alligevel lov til at køre med Indiens højest beliggende togbane.

Højdepunktet på vores besøg i Himalaya var dog ikke bjergtoppen, men et besøg hos en familie med to præster. De boede meget afsides i bjergene og var utrolig taknemmelige for vores besøg. Selv nød vi både deres stærke fortællinger og en overvældende gavmildhed og gæstfrihed.

Det er et område præget af ringe kår, forfølgelse og samtidig en klippefast tro, som gør et meget stærkt indtryk på os. I dette område er presset også i form af et moralsk forfald, hvor utroskab og anden form for seksuel umoral sætter dagsordenen, hvis ikke de kristne er lys og salt i de små landsbyer, hvor fattigdom og nød er drivere til alkoholisme, voldsramte ægteskaber og en tilstand, der minder om Sodoma og Gomorra.

Det var også her, vi mødte et ungt par, som var helt nye i troen, men kærligheden til Gud, hinanden og de medmennesker, som var omkring

- Det var et skønt møde, hvor vi sang lovsang og bad sammen, fortæller Joshua Christensen. "Jeg har personligt set det i Egypten, Nicaragua, Mexico, Vietnam og nu også Indien, og selv om historierne er forskellige, er møderne med kristne brødre og søstre uudslettelige vidnesbyrd om Guds trofasthed, og det gør det til livsforvandlende møder. Foto: Privat

> *Det livsforvandlende i vore møder med forfulgte kristne er deres vidnesbyrd om den forvandling, som Jesus skaber, når vi lukker ham ind i vores liv. Og det bliver særligt levende for os, når bagtæppet er forfølgelse.*

dem, emmede ud af deres tale og udstråling – de havde mødt Guds kærlighed og dette mødeforvandlederesliv!

Blandt de sidste møder var besøget hos en familie, som OD havde hjulpet med anskaffelsen af et vandrensningsanlæg. Hvilket han havde bygget op til en virksomhed med en håndfuld ansatte og en produktion af ca. 20.000 liter rent drikkevand om dagen.

Han fortalte om den forfølgelse, han lever med i hverdagen, hvor han bor. Naboerne råber ad ham og hans familie. Hans søster bliver udsat for sex-chikane. Faren har et neurologisk traume, efter at en gruppe hinduer omringede deres hus en nat og ramte ham med en sten i ansigtet.

På trods af disse omstændigheder vælger familien at blive boende og fortsætte med at vidne om Gud. Mens vi sad der betagede af deres vidnesbyrd, oplevede jeg endnu engang en tilskyndelse til at dele et ord fra Bibelen med dem.

Det var beretningen fra Johannesevangeliet om kvinden, der møder Jesus ved brønden, hvor Jesus siger om sig selv til hende, at han er det levende vand; "Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste."

Det var et skønt møde, hvor vi sang lovsang og bad sammen. Da vi tog afsked uden for rensningsanlægget, fik vi øje på et skilt med anlæggets firmanavn: 'Living water', og så er det, man bliver mindet om, at Helligånden i sandhed er talsmanden.

Det livsforvandlende i vore møder med forfulgte kristne er deres vidnesbyrd om den forvandling, som Jesus skaber, når vi lukker ham ind i vores liv. Og det bliver særligt levende for os, når bagtæppet er forfølgelse. Når Jesus ikke blot er en trend i tiden, men den perle i livet, som er værd at ofre alt andet for at få del i.

Jeg har personligt set det i Egypten, Nicaragua, Mexico, Vietnam og nu også Indien, og selv om historierne er forskellige, er møderne med kristne brødre og søstre uudslettelige vidnesbyrd om Guds trofasthed, og det gør det til livsforvandlende møder.

Open Doors havde hjulpet en familie med anskaffelsen af et vandrensningsanlæg. Denne virksomhed producerer nu 20.000 liter rent drikkevand om dagen. "Da vi tog afsked uden for rensningsanlægget, fik vi øje på et skilt med anlæggets firmanavn: 'Living water', og så er det, man bliver mindet om, at Helligånden i sandhed er talsmanden," skriver Joshua Christensen.

Møder & Arrangementer

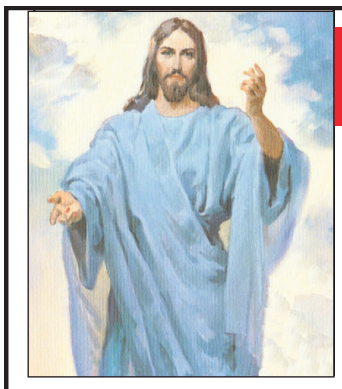

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00

Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30

Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse

Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

AGLOW 45 ÅR I DANMARK

Aglow står med Israel

Grupper for mænd og Grupper for kvinder

Ønsker du at starte Aglow i dit område? - skriv til info@aglow.dk

info@aglow.dk • mobil 2133 8642

www.aglow.dk • facebook.com/aglowinternationaldanmark

Annoncér i Udfordringen - og støt samtidig den fælles kristne avis!

Bolig

Vejle Midtby, lejlighed udlejes

Lys, hyggelig lejlighed, 55 m2, 2 værelser, køkken & bad
P-plads i gården, fælles gårdhave, gode naboer!
Husleje 4300,- + forbrug (varme á conto 600,-)

Kontakt Allan Kjeldsen på 22151591 (kl. 18-20)
email: allankjeldsen@outlook.dk

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

Støt vores annoncører - de støtter os!

Der er mange gode muligheder for at annoncere i Udfordringen – uanset hvordan dit budget ser ud. Du kan både annoncere her i avisen og/eller på udfordringen.dk. Kontakt annoncekonsulent Erik Damm på tlf. 26 81 77 18 - annoncer@udfordringen.dk

Læs mere om annoncetilbud, formater og udgivelser på udfordringen.dk/annoncer/

Har du set de nyeste udgivelser fra Udfordringens Forlag?

- Udfordringens eget forlag udgiver løbende nye bøger - se hosianna.dk/Eget forlag

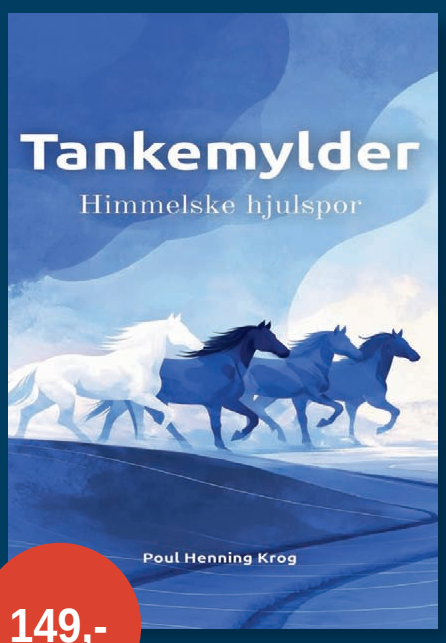

149,-

Tankemylder

Tankemylder - Himmelske hjulspor er en bog om at finde ro midt i livets støj.
Med afsæt i Bibelen og moderne psykologi viser Poul Henning Krog, hvordan vi kan forstå og håndtere tankemylder - uden at kæmpe imod os selv.

Gennem tre bibelske troshelte - Elias, Peter og Paulus - og fire anerkendte psykologiske modeller gives konkrete redskaber til at genvinde balancen i tanker, følelser, krog og vilje.

Af Poul Henning Krog. 131 sider.

248,-

Biografisk roman af Birgitte Fjelstrup

'Lænket i kærlighedens navn' er en intens fortælling om kærlighedens skyggesider, om voldens psykologi, troens kraft, om at finde vej i livet og om at finde vejen tilbage til sig selv – og til Gud.

En dybt bevægende fortælling om en kvindes vej fra overlevelse til frihed – og om den Gud, der går med hele vejen.

Lænket i kærlighedens navn er en biografisk roman, som til dels bygger videre på bogen 'Ved du, at du er værdifuld', men sagtens kan læses selvstændigt. 330 sider.

GODE BØGER - find dem på hosianna.dk

Åndelig opvågning og jordisk fornyelse

Refleksioner over pinsesalmen 'I al sin glans nu stråler solen' af N.F.S. Grundtvig.

Af Søren Peter Hansen, direktør, Tænketanken Prospekt

Pinsens mysterium er på én gang stille og overvældende. En usynlig kraft, der forvandler frygt til mod, splittelse til fællesskab og ord til levende vidnesbyrd. I N.F.S. Grundtvigs salme 'I al sin glans nu stråler solen' bliver denne forvandling ikke blot beskrevet teologisk, men også sanseligt erfaret gennem naturens billeder, sprogets musik og menighedens fælles stemme. Salmen fungerer med andre ord som et poetisk centrum for forståelsen af pinsen som både åndelig opvågning og jordisk fornyelse samt som en undersøgelse af, hvordan mennesket er til stede i verden og med hinanden.

Allerede i første vers slår Grundtvig tonen an ved at knytte pinsen til lyset. "I al sin glans nu stråler solen, livslyset over nåde-stolen." Her smelter det kosmiske og det guddommelige sammen. Solens lys bliver et billede på en virkelighed, der ikke blot kan tænkes, men må opleves. Lyset falder på verden uden at spørge, og i dette ligger en antydning af en grundlæggende gavekarakter ved tilværelsen. Mennesket træder ind i en verden, der allerede er oplyst, allerede meningsfuld. Pinsen er ikke først og fremmest noget, der skal opnås, men den er noget, der modtages.

Denne modtagelighed uddybes i salmens naturskildringer. Sommernatten, nattergalens sang og den sagte bevægelse i løvet er ikke blot dekorative elementer. De er måder, hvorpå verden viser sig som levende og talende. Når "det ånder himmelsk over støvet", peger det på en erfaring af, at det almindelige, det vil sige støvet, jorden og kroppen, gennemtrænges af noget, der ikke kan reduceres til det materielle. Det er en erfaring, der ikke først opstår gennem refleksion, men netop opstår gennem nærvær, i lyden af en fugl og i duften af sommer samt i en pludselig fornemmelse af fred.

I denne sanselige åbning ligger også en etisk dimension. Hvis verden viser sig som gave, kalder den samtidig på en bestemt måde at være i den på. Den, der modtager, må også svare. Salmen antyder dette i sin bevægelse fra det betragtende til det deltagende. Først beskrives naturen og Ånden, men snart opfordres mennesket. "Opvågner, alle dybe toner… Forsamles, alle tungemål." Det er ikke nok at iagttage. Vi må hver især træde ind i fællesskabet, lade vor egen stemme blive en del af helheden.

Denne overgang fra erfaring til handling peger på en dybere forståelse af menneskets ansvar. Når Ånden beskrives som den, der "taler… os til trøst", bliver sproget helt centralt. At tale er ikke blot at udtrykke sig, men det er og bliver at henvende sig til andre. I pinsens perspektiv bliver sproget et sted, hvor mennesker mødes på tværs af forskelle. "Hos hedninger så vel som jøder" gløder tungen i Jesu navn, og "hensmelter alle modersmål". Dette er ikke en udslettelse af forskellighed, men det er helt præcist en forvandling af den. Sproget bliver ikke en mur, men en bro.

Her træder en eksistentiel dimension tydeligt frem. Mennesket står ikke alene med sin stemme. Det er altid allerede indfældet i relationer. At tale er at træde frem som den, man er, og samtidig åbne sig for den anden. Pinsen viser, at denne åbenhed ikke er uden risiko, den indebærer sårbarhed, men også at den er betingelsen for et sandt fællesskab. Det er kort og godt i mødet med den anden, at mennesket bliver sig selv.

Samtidig rummer salmen en stærk bevidsthed om menneskets begrænsning. Billedet af "støvet" minder om forgængeligheden, om at mennesket ikke er ophav til sit eget liv. Men netop i denne begrænsning opstår muligheden for at modtage noget større. Ånden "daler", den kommer udefra, som noget der ikke kan kontrolleres. Dette kan opleves som en udfordring, at mennesket må give slip på forestillingen om fuld selvbestemmelse. Men det åbner i sandhed også for en frihed, der ikke er bundet til præstation, men til relation.

I salmens sidste vers samles disse tråde i et billede af fuldendelse. "Da blomstrer rosen i dit rige, som sole vi går op og ned." Her bliver menneskets liv set i en større sammenhæng, hvor dets bevægelser, opgang og nedgang, glæde og sorg indgår i en helhed, der rækker ud over det enkelte individ. Dette perspektiv ændrer ikke livets vilkår, men det ændrer måden, de forstås på. Livet bliver ikke blot noget, der skal gennemleves, men noget, der kan besvares.

Dermed fremstår Grundtvigs salme som en dyb fortolkning af pinsen: ikke kun som en historisk begivenhed, men som en vedvarende måde at erfare verden på. Den viser, hvordan mennesket først møder verden som noget, der taler til det – gennem lys, lyd og fællesskab – og derefter kaldes til selv at svare. I dette svar ligger en etisk fordring: at leve åbent, at tale sandt, at indgå i fællesskaber, hvor forskellighed ikke fører til splittelse, men til rigdom.

Pinsen er således ikke kun en fejring af Åndens komme, pinsen er tillige en påmindelse om, hvad det vil sige at være menneske. At være menneske er ganske enkelt at stå i spændet mellem at modtage og at give, mellem at være bestemt og at vælge, mellem at være alene og at høre til. Grundtvigs salme lader disse spændinger klinge sammen i en helhed, hvor livet, trods sin skrøbelighed, fremstår som gennemlyst af mening.

1 I al sin glans nu stråler solen,
livslyset over nåde-stolen,
nu kom vor pinselilje-tid,
nu har vi sommer skær og blid,
nu spår os mer end englerøst
i Jesu navn en gylden høst.

2 I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad Herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt,
må drømme sødt om Paradis
og vågne til vor Herres pris.

3 Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemligt gennem løvet,
det lufter lifligt under sky
fra Paradis, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.

4 Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler,
ej af sig selv, men os til trøst
af kærlighed med sandheds røst,
i Ordets navn, som her blev kød
og fór til Himmels hvid og rød.

5 Opvågner, alle dybe toner,
til pris for menneskets forsoner!
Forsamles, alle tungemål,
i takkesangens offerskål!
Istemmer over Herrens bord
nu menighedens fulde kor!

6 I Jesu navn da tungen gløder
hos hedninger så vel som jøder;
i Jesus-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål;
i Jesu navn udbryder da
det evige halleluja.

7 Vor Gud og Fader uden lige!
Da blomstrer rosen i dit rige,
som sole vi går op og ned
i din Enbårnes herlighed;
thi du for hjertet, vi gav dig,
gav os med ham dit Himmerig.

Danmark N.F.S. Grundtvig 1843 og 1853

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 20-2026:

Lena Fink Rasmussen
9400 Nørresundby

Kodeord: Blomsterengen

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 2.6.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 7.6.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.
God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 20:

HOBBY / BEVIS / BYBO / MØNT / IDET / UELEGANT / RASKE / BEDRØVET / SPIDS / VILJESVAGE / FORHOLDSORD / KOM TIL KORT / BRÆNDTE / NODE / INDIANER / SÆT / BANE / TIDSRUM / KANT / FORMODET / FAIR / GILDE / TONE / GADEN / MÅLER / BALTERE / REX / TRÆT / BUNDTET / BEHOLDERE / BIBELDEL / JEGET / I TOPPEN / VULKAN / NÆSE / FUGL / ODIN / PART / HUNDE / SNAVS / HYREDE / ENS / LUGTE / NATURSTRIDIG / SPANIEN / LERART / ASIAT / VALUTA / VARMT / KORT / FORSIKRING / TRÆER / MØBEL / REDSKAB / CELLESYRE / PÅLÆG / KÆRTEGNET / ANTAL / VRIDE / TRENDY / DEPRIMERET / ARTER / LIGE / FORGÆVES / MIDT I MADEN / SKRÅ / PLANTER / SKAMMEN / BLOMSTER / SKYNDE SIG / FRISK / FORMÅL / POLEREDE / INDRE BY I KBH. / DRIK / RETNING / LEDT / FORMÅ / SKUE / TRÆER / SNEHYTTE / DYR / EKSAMEN / FLY / TONE / UBUNDET / I HUS / TALENT / FALD / SIDST I FØRST / KORREKTION / SMYKKESTEN / PIGE / VOKAL / AFGØRENDE / HJORTEN / UDTALER / PLANTE / DYR / LAGDE SAMMEN / TILMED / UDRÅB / AMORINER / MØNT / ØSE / DEL AF RIGET / ULEMPE / KONGESÆDET / STOKKE / USANDHED / CHANCER / UNION / SÆR / SPOLE / KENDEORD / UNIKUM / ENEBOER / SPISE / MAKARONI / HØJTID / ARVEANLÆG / PÅ LINJE / DAMP / SOLO / HUNDEDEL / BÅD / FØR V / FRELSE / HALVABEN

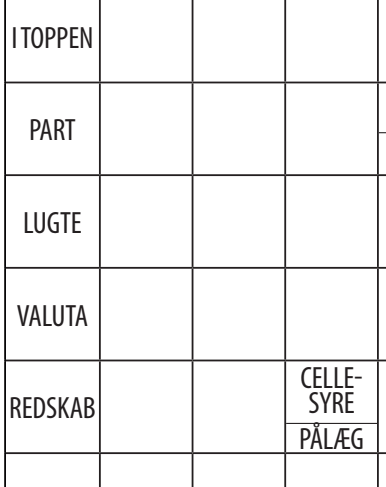

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller*
*Gælder ved levering i DK

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.
Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Domprovst Jacob Køhn Andersen.

Pinsegudstjeneste fra Aalborg Domkirke

Siden 2023 har tv-seere via robotkameraer i Vor Frue Kirke i København kunnet se tv-gudstjeneste i hele sommerperioden, når DR Kirken holder sommerferie. Sidste år kom Budolfi Kirke i Aalborg med på programmet, og i løbet af sommeren skiftes de to kirker til at invitere seerne med indenfor til gudstjeneste.

Første gang i år er pinsedag, hvor domprovst Jacob Køhn Andersen prædiker i Aalborgs Domkirke, Budolfi Kirke.

Sendes direkte på DR1 kl. 10.00

Et sjældent nuanceret blik på livet i de danske boligområder

Mariama Rohey Khan har hovedrollen som Sara. Casper Christensen spiller en af de voksne karakterer (Axel) i et univers, der primært bæres af unge talenter. Foto: Kristoffer Aabo

I ny ungdomsserie fra DR Ultras Serieskole møder vi 13-årige Sara, som for at passe ind på sin nye skole kommer til at fortælle en løgn, der hurtigt får uoverskuelige konsekvenser. I syv afsnit følger vi livet i et boligområde.

"Med 'Si'r det bar' giver vi plads til et miljø og nogle stemmer, der sjældent får lov at stå forrest i dansk børnefiktion. Serien viser med humor, varme og stor nysgerrighed livet i et fiktivt boligområde indefra. Det er en fortælling om venskaber, identitet og modet til at stå ved sig selv, og det er præcis den slags historier, vi ønsker at løfte i DR B&U," siger Andreas Bense, fiktionsredaktør hos DR B&U. Sammen med serien er der udgivet et undervisningsmateriale. Materialet henvender sig til elever i 5.-7. klasse og undersøger løgnen både som fortællegreb og som socialt fænomen.

Serien havde premiere på DRTV torsdag den 21. maj, hvor alle afsnit nu kan streames.

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Pinsedag 24/5
10.00 Sommergudstjeneste
DR Kirken holder sommerferie, og lige som de sidste tre år transmitteres der i stedet gudstjeneste via fastmonterede kameraer i hhv. Københavns Domkirke og i Budolfi Kirke, Aalborg. Hen over sommeren sendes der således otte TV-gudstjenester fra hver kirke. Pinsedag er det Budolfi Kirke, der inviterer tv-seerne indenfor.

Lørdag 30/5
18.50 Før søndagen med ugens salme: 'Hil dig Frelser og forsoner'
Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, og denne gang er det DR Pigekoret, som synger.
I 'Før søndagen' synger Muff, Hammer og DRs kor på skift fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Pinsedag 24/5
14.00 1000 års tro: Danernes store religionsskifte
Historien om kristendommen i Danmark er en dramatisk fortælling om brutale magtkampe, folkeoprør og spirende demokrati fra vikingetiden og frem til i dag. I dette program undersøger værten Cecilie Nielsen, om det egentlig lykkedes for Harald Blåtand at gøre danerne kristne, da han rejste Jellingestenen i 965? Og også hvorfor man finder en Jesus-figur i danskernes rødbedefarvede pas? Sendes også tirsdag kl. 6.00.

Tirsdag 26/5
20.35 Mao - Kinas røde tyran (2:3) 11 år
Tysk dokumentarserie fra 2025.
Folkerepublikken Kina udråbes af Mao Zedong den 1. oktober 1949. Efter proklamationen går han straks i gang med at omdanne landet til en socialistisk stat. Koreakrigen udfordrer hans styre og kræver hans fulde opmærksomhed, mens han samtidig igangsætter en omfattende industrialisering. Med 'Det Store Spring Fremad' forsøger han at accelerere udviklingen, men politikken får katastrofale følger og udløser en af historiens største sultkatastrofer med over 30 millioner døde.

Onsdag 27/5
00.05 Meningen med Hitler
7 år. Amerikansk dokumentar fra 2020. (The Meaning of Hitler)
Hvorfor er vi så fascinerede af Adolf Hitler og nazismen? I en tid præget af frygt for autoritære og fascistiske tendenser udforsker historikere de myter, der præger vores forståelse af fortiden. Hvilken rolle spiller Hitler i nutidens bølge af hvidt overherredømme og antisemitisme, og hvilke varige spor har hans giftige ideologi sat?

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Morgenandagten hver dag

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05.

Radio - Programmer om tro på P1

Pinsedag 24/5
10.03 Gudstjeneste fra Vor Frue Kirke, Aarhus, Aarhus stift. Pinsedag
Prædikant: Ane Ørgård Bramstoft
Organist: Poul S. Jacobsen
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 290: I al sin glans
DDS 287: Kraften fra det høje
DDS 291: Du som går ud fra den levende Gud
DDS 725: Det dufter lysegrønt af græs

Sognepræst Maria Svane Christiansen er gæst i Pilgrim. Foto: Pilgrim

11.03 Pilgrim - Pinse i møde med Helligånd og tidsånd
Pinseberetningen om Helligånden, der kommer til de forsamlede apostle som tunger af ild, peger på en helt ekstraordinær begivenhed. En beretning med stor betydning for historien gang, for synet på Helligånden har været med til at forme den kristne kulturs måde at forstå verden på. Sognepræst Maria Svane Christiansen, dr.theol. Peter Lodberg og forfatter Liselotte Hornemann Kragh kaster sig ud i den ikke helt lette opgave at få styr på, hvad vi kan forstå ved ånd og Helligånd. I kirkens pinsefest og i den helt almindelige hverdag. Måske er Helligånd et af de begreber, der kommer til at præge fremtidens sprog som et modbillede til en algoritme og regel fokuseret verden. For ånden insisterer på frihed og fællesskab for at holde mennesker i live.

15.03 Hvad ville Jesus have sagt? Når 50-årigt parforhold går i hårdknude
En mandlig lytter er kommet i tvivl om karakteren af det 50 år lange forhold mellem ham og hans kvindelige partner. "Vi blev aldrig gift, vi er lidt mere end samlevere, men vi passer egentlig ikke sammen. Så hvad ville Jesus egentlig have sagt til os," spørger han ugens præstepanel. En anden lytter undrer sig over, at han med stor tålmodighed må lægge øre til andres lange beretninger fra deres eget liv, uden at de føler anledning til at spørge til ham. "Har vi ikke fået to ører og en mund, fordi vi skal lytte mere, end vi skal tale," spørger han. Endelig vil en tredje lytter gerne have et godt råd til, hvordan han får gang i et fælles bønsliv med sin nye hustru. "Det er ikke let for mig, selv om jeg egentlig gerne vil," skriver han. Sognepræst Sarah Auken fra Søborg og Gilleleje kirker, gæsteprædikant Helene Reingaard Neumann fra Garnisonskirken og Marmorkirken samt generalsekretær Keld Dahlmann fra Dansk Oase er alle gæster i panelet hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis.
Sendes også lørdag 22.03.

Generalsekretær i Dansk Oase, Keld Dahlmann er en del af svarpanelet i 'Hvad ville Jesus have sagt?' Arkivfoto.

Anden pinsedag 25/5
10.03 Gudstjeneste Vor Frue Kirke, Aarhus, Aarhus stift. 2. Pinsedag
Prædikant: Michael Bach Henriksen
Organist: Michael Rosenfeldt
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 402: Den signede dag
DDS 318: Stiftet Guds Søn
DDS 289: Nu bede vi den Helligånd
DDS 290: I al sin glans

Lørdag 23/5
15.03 Ditlev og Døden
Livets afslutning er et evigt mysterium, som præst og forfatter Kristian Ditlev har sat sig for at undersøge gennem samtaler med aldeles levende mennesker, der på den ene eller anden måde har døden inde på livet.
Vært: Kristian Ditlev Jensen
Sendes også søndag kl. 19.03.

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Karen Kristine og Donald Kofoed Pihl har selv oplevet en tid, hvor de måtte skralde for at få pengene til at række lidt længere. "Vi hev mad op af containerne udenfor supermarkederne, og efterhånden skraldede vi mere, end vi kunne bruge selv, så vi gav det til en familie, vi kendte, som havde det svært," fortæller de. Foto: Karin Borup Ravnborg

Mission gennem overskudsmad

"I har fået det for intet. Giv det for intet." De ord fra Bibelen er omdrejningspunktet for et midtjysk par, som gennem flere år har uddelt overskudsmad til sårbare mennesker. En ny forening 'Fra hånd til hånd' skal nu styrke arbejdet.

Af Karin Borup Ravnborg

Køen af mennesker udenfor Karen Kristine og Donald Kofoed Pihls hjem i Ikast vokser sig større og større. Denne dag er det en flok ukrainske flygtninge, der kommer for at hente det tiloversblevne frugt og grønt, som et lokalt supermarked har doneret.

Og modsat den trængsel, der ofte kan være foran butikker, når tilbudsjagten sætter ind, er der en helt anden og fredfyldt stemning blandt de omkring 20 fortrinsvis kvinder, der er mødt op denne regnvåde forårsdag. Der er ingen utålmodige, der maser sig frem i køen. Snakken går livligt på ukrainsk på vej hen til garagen, hvor maden står i kasser på nogle haveborde. Her møder de Donald, der med et smil rækker dem nogle poser, som de kan fylde maden i.

I dag er der mange fine grøntsager at vælge imellem. En lokal landmand stod pludselig med 60 tons økologiske kartofler, som han ikke kunne få afsat til leverandøren på grund af kosmetiske fejl. I stedet besluttede han og hans kone at give dem væk gratis. Donald har hentet otte fyldte kasser. Det vækker stor glæde blandt de fremmødte, som har brug for en ekstra håndsrækning for at få husholdningspengene til at slå til.

En ukrainsk præst fra Midtjyllands Frikirke i byen står for kontakten, og i starten kørte Donald hen til kirken hver søndag efter gudstjenesten med mad.

"Men det blev for meget, for jeg skulle ofte læsse 20-30 kasser op på traileren. Nu kommer de i stedet her og henter det, og der er ofte en stor flok hver gang," fortæller Donald.

Kom, som du er

En ældre kvinde kommer hen til Donald og trykker hans hånd inderligt som tak. En anden går direkte hen og giver ham et stort knus. De kan ikke mange ord på dansk, men den dybe taknemmelighed er ikke til at tage fejl af. En ung ukrainer, som bor midlertidigt hos Karen Kristine og Donald, fungerer som tolk, og han hjælper også med at hente mad og pakke det sammen igen.

Maduddelingen er blevet en fuldtidstjeneste for det midtjyske par, der ud over til ukrainerne henter og uddeler mad til omkring 40 danske familier. Nogle af dem, der kommer efter mad, tager også noget med til en nabo eller en ven, der sidder lidt hårdt i det, men parret opstiller ingen kriterier for, hvem der har lov til at få hjælp.

"Der er mad til alle. I modsætning til det offentlige system, hvor folk ofte føler sig målt og bedømt, ønsker vi at vise, at alle er velkomne – uanset hvad. De får at vide: 'Kom præcis, som du er, og du kan få lige præcis det med, som du gerne vil have'," siger Karen Kristine og uddyber:

"Vi har fået alt givet i overflod – for intet. Og vi vil gerne give det videre, så det kan glæde andre. Det er ligesom med Guds kærlighed til os. Han gav alt gennem Jesu død på korset, for at vi kunne modtage alt gennem ham."

Gud som far blev vendepunktet

Karen Kristine og Donald er begge opvokset med troen og har altid haft et åbent hjem, hvor mennesker har følt sig velkomne. Der er kaffe på kanden og tid til en snak og en hjælpende hånd, og parret har, efterhånden som deres voksne børn er flyttet ud, tilbudt husly til unge, der i perioder har haft brug for et sted at bo.

Men familien har ikke selv haft det let. Donald har haft voldsomme rygproblemer, og mange års kamp med kommunen omkring en af parrets sønner, der som lille blev diagnosticeret med ADHD, sled på familielivet og fyldte ham med en voldsom vrede og frustration.

Det ændrede sig, da han på en konference fik en stærk åbenbaring af Guds faderkærlighed til ham, som forvandlede ham, så han bare måtte sige: "Far - jeg vil lægge alt mit eget ned. Du skal være Herre i mit liv. Hvad end du beder om, vil jeg gøre."

Drevet af en fælles villighed til at træde ud i det, som Gud kaldte dem til, sagde de begge deres job op – han som pædagog og hun som plejehjemsleder – og i efteråret 2019 tog de afsted på UMO's discipeltræningsskole i Sjellebro.

"Vi vidste ikke på forhånd, hvilken tjeneste, vi skulle stå i. Vi vidste bare, at der lå en skat begravet her, og den ville vi forfølge med alt – koste hvad det ville," supplerer Karen Kristine.

Begyndte selv at skralde

Huset på Hans Egedesvej var sat til salg gennem lang tid – men endte med ikke at blive solgt. I stedet danner det nu rammen for den tjeneste, parret står i. Det har ikke været uden bekymringer og søvnløse nætter om, hvordan den næste elregning skulle betales, fortæller Donald, men parret, som lever i fuld tiltro til, at Gud vil sørge for dem, har gang på gang oplevet, at han har lagt alting til rette for dem.

Selve arbejdet med maduddeling opstod, fordi familien selv begyndte at skralde for at få pengene til at række lidt længere.

"Vi hev mad op af containerne udenfor supermarkederne, og efterhånden skraldede vi mere, end vi kunne bruge selv, så vi gav det til en familie, vi kendte, som havde det svært."

Det blev til flere, og på et tidspunkt fik parret en aftale med Donalds tidligere leder, som nu er på et bosted. Her fik de donationer, som stedet ikke selv kunne nå at bruge. På fire et halvt år voksede antallet af aftaler med foreninger og butikker, så Donald nu kan køre hver eneste dag og hente overskudsmad til uddeling.

Også sportscenteret i Ikast fik nys om arbejdet. De donerer overskydende mad fra deres VIP-arrangementer, som Karen Kristine og Donald står hjemme i deres eget køkken og fordeler i tomme slikbøtter – små portio-

Omkring 20 fortrinsvis kvinder er mødt op denne regnvåde forårsdag. Der er ingen utålmodige, der maser sig frem i køen. Snakken går livligt på ukrainsk på vej hen til garagen, hvor maden står i kasser på nogle haveborde. Her møder de Donald, der med et smil rækker dem nogle poser, som de kan fylde maden i. Foto: Karin Borup Ravnborg

> "Jeg kan se ind i den håbløshed, som mange mennesker oplever, for jeg har selv været der, og netop derfor kan jeg også sige, at der er håb i Jesus, og at det er noget andet end det, de kender fra denne verden af sygdom, svigt og depression."

ner og lidt større, så der både er til den lille og den store familie.

Det vigtigste er samtalen

De snakke, der opstår, når folk kommer for at hente maden, er en mindst lige så vigtig del af tjenesten, fortæller parret. Det er nemlig ofte her, de får mulighed for at vidne om Guds kærlighed, fortæller Donald.

"Mange spørger os: 'Hvorfor gør I egentlig det her?' Når folk har kendt os i et stykke tid, vil de som regel gerne vide mere, og så fortæller jeg, hvad Jesus har gjort i mit liv, og hvad han også kan gøre for dem."

"Han har helbredt mig flere gange for rygproblemer, og det har været kæmpestort, men det største for mig er ikke, at jeg undgik at sidde i kørestol. Det er, at alt hadet og vreden, som jeg har følt i mange år, er blevet forvandlet til glæde og taknemmelighed. En af dem, der henter mad, siger ofte: 'Donald, du er altid positiv, når vi snakker. Du tror altid, det bliver bedre. Det er rigtig rart.'

Jeg kan se ind i den håbløshed, som mange mennesker oplever, for jeg har selv været der, og netop derfor kan jeg også sige, at der er håb i Jesus, og at det er noget andet end det, de kender fra denne verden af sygdom, svigt og depression."

Donald har også fået lov til at bede for flere – blandt andet en kvinde med kronisk dårlig ryg, som blev helbredt, og som nu to år senere stadig ikke har smerter.

"Det er en kæmpe opmuntring, for selvfølgelig er det hårdt at køre rundt og hente al den mad, og nogle gange bliver jeg træt, rigtig træt – men sådan nogle oplevelser gør bare, at jeg bliver fyldt op igen på fem sekunder."

Fra hånd til hånd

Karen Kristine fortæller om en mand, der for nylig var chauffør for en, som skulle hente mad.

"Han stod og kiggede, og da de var færdige, sagde han til mig: 'Jeg vil gerne have lov at komme igen og snakke med jer og finde ud af, hvad jeg kan byde ind med, for jeg vil være en del af det her!' Han var blevet grebet af det at hjælpe andre uden selv at skulle have noget ud af det. Det rørte ham bare."

Nogle virksomheder har sagt: "Vi vil rigtig gerne hjælpe jer, men vi hjælper ikke privatpersoner." Derfor har parret sammen med nogle venner oprettet foreningen 'Fra hånd til hånd', som skal være med til at søge støtte og midler og dermed udvide kapaciteten til at hjælpe endnu flere.

Og den hjælp er der stor brug for, fortæller Donald:

"Sidste sommer under hedebølgen hentede jeg på en dag hele to trailere fyldt med frugt og grønt – og på halvandet døgn var det hele delt ud. Uanset hvor meget, vi henter, bliver det alt sammen aftaget. Så vi er taknemmelige for den ekstra støtte, foreningen kan give, og er i stor forventning til, hvad nyt vores far vil lade vokse frem af det."

I forbindelse med madprojektet er der mange anledninger til at snakke med folk og fortælle, at der er håb. Donald har også fået mulighed for at bede for flere af dem. Foto: Karin Borup Ravnborg

"Pinsemorgen var alle disciplene forsamlet på ét sted. Pludselig kom der en susende lyd ned oppefra som et voldsomt åndepust, og lyden fyldte hele huset, hvor de opholdt sig."

Helligånden kommer pinsedag

"Pinsemorgen var alle disciplene forsamlet på ét sted. Pludselig kom der en susende lyd ned oppefra som et voldsomt åndepust, og lyden fyldte hele huset, hvor de opholdt sig. Samtidig dalede der små flammer ned, som landede på hver enkelt af de tilstedeværende. Således blev de alle fyldt med Helligåndens kraft, og de begyndte at tale på fremmede sprog, som de ellers ikke kendte. Det var Ånden, der gav dem ordene.

I Jerusalem var der religiøse jøder fra alverdens lande. Da den susende lyd kom, strømmede en masse mennesker derhen for at se, hvad der var på færde, og de blev meget forbavsede over at høre disciplene tale alle deres forskellige sprog. "Hvad sker der her?" råbte de undrende. "De er jo alle sammen fra Galilæa, og nu hører vi dem tale til os på vores eget modersmål! Hvordan går det til, at vi partere, medere og elamitter, vi, der bor i Mesopotamien, Judæa, Kappadokien, Pontus, provinsen Asien, Frygien, Pamfylien, Egypten og Kyrene i Libyen, vi, der kommer fra Rom, både jøder og grækere, der har sluttet sig til jødedommen, vi kretere og arabere – hvordan går det til, at vi kan høre de her mænd fortælle os om de mægtige ting, Gud har gjort, hver på vores eget sprog?" Der var stor forvirring, og folk råbte i munden på hinanden: "Hvad sker der?"

Men de, der ikke forstod ordene, gjorde nar af disciplene. "De har bare drukket for meget vin!" råbte de.

"Samtidig dalede der små flammer ned, som landede på hver enkelt af de tilstedeværende. Således blev de alle fyldt med Helligåndens kraft, og de begyndte at tale på fremmede sprog, som de ellers ikke kendte. Det var Ånden, der gav dem ordene."

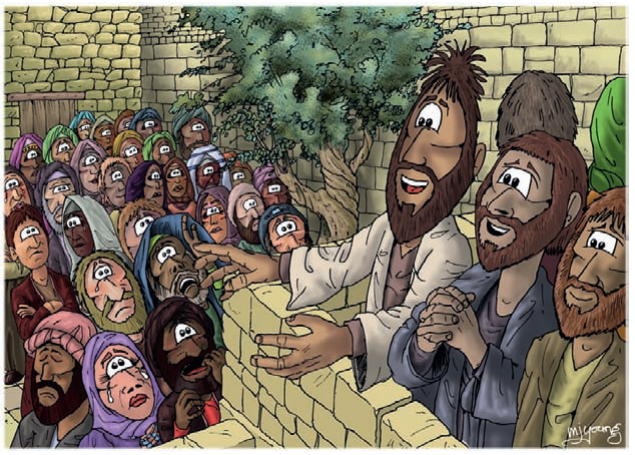

Peter trådte frem sammen med de andre apostle, og Peter fortalte folkemængden om profetierne fra Joels Bog. Og han understregede: Enhver, der råber til Herren om hjælp, vil blive frelst.

Peters pinsetale

Da trådte Peter frem, og de andre 11 apostle stillede sig ved siden af ham. Han råbte til folkemængden: "Hør efter, alle I jøder, og I, som bor i Jerusalem. Det er ikke sandt, som nogle af jer siger, at de her mennesker har drukket sig fulde. Klokken er jo kun ni om formiddagen. Nej, her opfyldes det, som Gud åbenbarede for profeten Joel:

'Det vil ske i de sidste tider,
at jeg vil udgyde af min Ånd
over hele menneskeheden.
Alle vil komme til at profetere,
både mænd og kvinder.
De unge vil få åbenbaret
min vilje gennem syner,
de gamle vil få det gennem drømme.
Også mine tjenere vil blive
fyldt med min Ånd,
og de skal profetere.
Jeg vil gøre utrolige ting i himmelrummet
og store tegn nede på jorden:
Blodsudgydelser,
ildebrande og røgskyer.
Solen skal formørkes,
og månen skal blive mørkerød som blod,
før Herrens store og frygtindgydende dag kommer.
Men enhver, der råber til Herren om hjælp, vil blive frelst.'"

(Apostlenens Gerninger 2, 1-21)

Tegningerne er fra Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

Pinsesolen danser kun i Danmark

Af Simon Thidemann

Pinsen er kirkens fødselsdag. Det var i pinsen, at Helligånden kom til jorden. I første omgang manifesteret i den skræmte flok af disciple, der havde holdt sig i skjul siden Jesu korsfæstelse. Da pinsedagen kom, blev disciplene fyldt af både Helligånd og frimodighed. Peter prædikede for en stor skare i Jerusalem og flere tusinde mennesker kom den dag til tro på Jesus og blev døbt. På den måde blev den kristne kirke født.

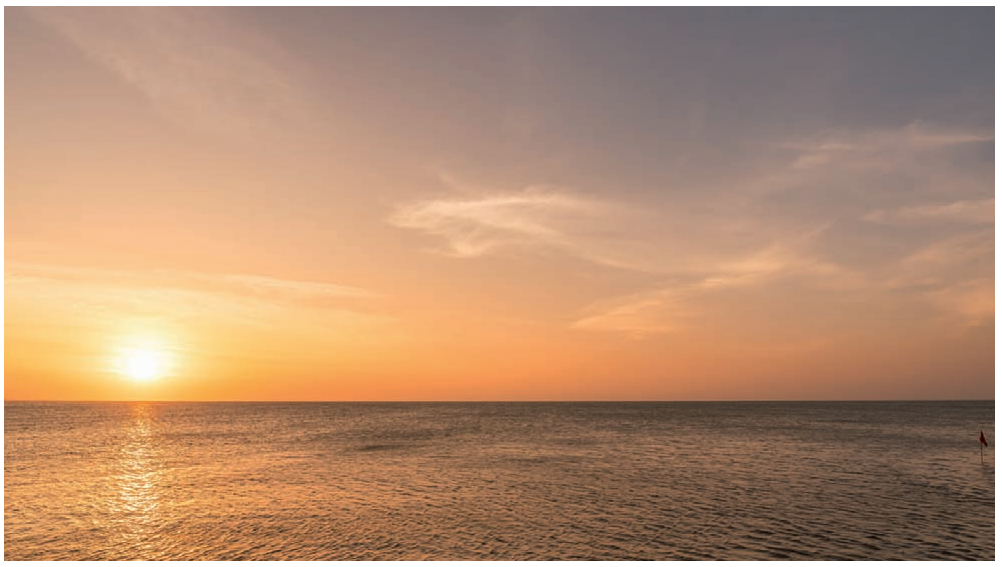

For mange danskere er pinsen dog ikke meget mere end en kærkommen forlænget weekend med forårssol, grill og fridage. En årlig tilbagevendende frustration i kirken, der ad flere omgange med blandet succes har forsøgt sig med at skabe nogle folkelige traditioner.

Helt slemt er det dog ikke. Traditionen med at se pinsesolen danse er en sejlivet tradition, der godt kan bygges videre på. Og faktisk er traditionen tilsyneladende helt og aldeles dansk, selvom den formentlig tager sit udspring i en fælleseuropæisk tradition tilbage fra middelalderen om at se påskesolen danse.

Ifølge gammel dansk folketro kan man pinsedag ved solopgang se solen danse på himlen – hvis man altså står tidligt nok op og har et rent hjerte. Mange har også fortalt om det særlige lys og den flimrende morgensol, som skulle vidne om højtidens glæde.

Men oprindeligt var det ikke pinsesolen, men påskesolen, der dansede. Over store dele af Europa fandtes forestillingen om den dansende påskesol, som glædede sig over Kristi opstandelse.

I Danmark gled traditionen efterhånden fra påske til pinse - sandsynligvis fordi vejret ved pinsetid ofte var mildere og mere indbydende end den kolde påskemorgen.

Hvor gammel traditionen er, ved man ikke med sikkerhed. Måske går den helt tilbage til middelalderen. Nogle forskere mener, at forestillingen kan være inspireret af Vulgata, den katolske kirkes officielle, latinske bibeloversættelse, hvor et ord både kan oversættes som "at glæde sig" og "at danse af glæde". I så fald stammer skikken måske helt tilbage fra 1500-tallet, hvor Vulgata blev autoriseret og oversat.

I 1700-tallet omtales skikken af præster som en sejlivet folkelig overtro, som det er svært at komme til livs.

I litteraturen fra 1800-tallet møder man både den dansende påskesol og pinsesolen. H.C. Andersen skrev i romanen 'Kun en Spillemand' fra 1837 om bønder, der gik ud for at se solen lege påskemorgen, fordi Kristus var opstanden. Senere beskrev Vilhelm Bergsøe i romanen 'Fra den gamle fabrik' fra 1869, hvordan man pinsemorgen drog ud for at se pinsesolen danse.

Netop i slutningen af 1800-tallet udviklede traditionen sig til noget særligt dansk. I København blev det populært at feste gennem natten og derefter gå ud for at opleve solopgangen pinsedag.

Rundt omkring i landet fandtes forskellige måder at opleve den dansende sol på. Nogle stillede en spand vand i den østvendte døråbning og så solens stråler spille i vandets refleksioner. Andre kiggede direkte mod solen og mente at kunne se Kristus i dens skær. Nogle fortalte også om påskelammet, der vandrede over himlen i morgengryet.

Nogle sangforeninger har også haft tradition for at mødes tidligt og gå ud i skoven for at synge morgensange og se solen danse.

En ny pinsetradition

Pinsetraditioner handler dog ikke kun om solen. I 1999 forsøgte den tidligere biskop Jan Lindhardt at skabe en ny dansk pinsetradition: Pinsefisk. Tanken var, at danskerne skulle forbinde pinsen med et bestemt måltid – ligesom Mortensaften forbindes med and og påsken med lam.

Målet var at skabe større folkelig bevidsthed om pinsen som kirkens fødselsdag og Helligåndens højtid. Traditionen lever videre flere steder, måske særligt hos fiskehandlere og i kirkelige sammenhænge.

Slik og gaver er kodeordet

Personligt synes jeg, det er en smuk tradition at se pinsesolen danse – dog ikke nødvendigvis i den version, hvor der bliver drukket igennem til den lyse morgen. Jeg synes også, at Jan Lindhardts forsøg på at skabe en tradition, var og er et godt forsøg på at skabe opmærksomhed.

Men den helt store gennemslagskraft har pinsen som højtidsfejring stadig ikke fået. Det kræver nok, at der bliver skabt en tradition, hvor der indgår en eller anden form for gaver eller slik til børnene. Fejringen af Halloween har vist, hvor hurtigt en tradition kan bryde igennem, hvis bare der er slik nok.

KLUMME

På cykeltur – i Åndens kraft

Lige siden jeg som dreng fik min første tohjulede, har jeg været glad for at cykle. I barndommen bragte cyklen mig "langt ud i skoven" for sammen med en god kammerat at opleve naturen og dyrelivet. Som ung og voksen er det fortsat med mange gode cykelture. Når folk så i de senere år har spurgt mig, om det ikke var på tide at investere i en elcykel, har jeg kategorisk svaret: "Ellers tak, jeg skal ALDRIG HAVE EN ELCYKEL!"

En uforudset lungeoperation kom imidlertid på tværs. Jeg blev erklæret rask, men mærkede i det bakkede terræn syd for Aarhus, at jeg ikke bare som en anden Vingegaard kunne forcere højderne siddende på cyklen. Vejrtrækningen var udfordret, og det var min forfængelighed og stædighed også. Den gamle herrecykel stod og samlede støv, og jeg kom ikke ud i naturen og fotograferede, som jeg gerne ville. Til sidst måtte jeg bide i det sure æble og modvilligt anskaffe mig en elcykel.

"Det bliver din bedste ven," sagde forhandleren begejstret. I brøkdelen af et sekund tænkte jeg på, hvad min hidtil bedste ven, Hanne, mon ville sige til det. Men jeg hoppede op på cyklen og cyklede hjemad. Jeg skal love for, at jeg fik medvind på cykelstien. Det lette tråd var en oplevelse, og det er efterfølgende blevet til mange skovture. Jeg havde fået rygstød som en kæmpegave, om end jeg nok ikke vil betegne elcyklen som min bedste ven.

Sammenligningen mellem en almindelig cykel med rugbrødsmotor og en elcykel med hjælpemotor får mig til at drage en parallel til kristenlivet i Helligåndens kraft. Hvor vi mennesker ofte mener, at vi skal præstere og knokle for at få et godt resultat og blive anerkendt af andre og Gud, så er livet efter pinsedag, hvor Gud udgød sin Helligånd, en hvile, men med en ny glød i tro og liv. Efter pinsedag blev disciplene fyldt med en ny frimodighed i deres tjeneste for den opstandne Herre. I bøn, i omsorg for deres medmennesker, i vidnesbyrd og forkyndelse. I overført betydning er det at have en elcykel at erkende, at vi let bliver trætte i egen kraft, og at vi derfor må sige til Gud: Giv mig så meget "batteri", som jeg har brug. Lad mig op, så jeg ikke bare i stædighed skal bryste mig af, at jeg fik løst problemerne selv. Næst efter Jesus bliver denne "troens elcykel" da min bedste ven, som fører mig længere ud i erkendelse og i tjeneste. Men som også giver styrke til at holde ud, når livet føles hårdt og gør ondt.

Som der står i Esajas 40, 31:

"Men de, der søger hjælp hos Herren, får ny styrke, som ørnen får nye svingfjer. De løber uden at blive trætte, de vandrer uden at blive udmattede".

Af Ole Bering,
tidligere folkeskolelærer

På Udfordringen vil vi:

- Fastholde troende i troen og kalde nye til tro

- Gøre en værdimæssig og åndelig forskel i Danmark - og for kirken i Danmark

- Styrke kirken og kirkens fællesskab

Som abonnent på Udfordringen er du med til at støtte os i at nå vores mål - Tak til dig!

Er du endnu ikke abonnent, så scan koden og se vores gode tilbud!

En bog der giver HÅB FOR I MORGEN

199,-

Denne bog er en mors gribende og ærlige fortælling om at finde håb i kaos. Om at stå midt i stormen – i et ensomt land.

- At kæmpe desperat for sit barn, sin familie og sit ægteskab.

- At måtte spørge: Hvem kender egentlig mit barn bedst?

- At opleve at troen på Gud midt i kaos giver styrke og håb til at fortsætte.

Hosianna.dk

Følg Udfordringen på Facebook

og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.